

Beste lezers,

In het midden van deze maand vieren we het feest van Kruisverheffing (14 september). Wij maken het kruisteken wanneer wij bidden, het kruis hangt in onze kerken, in onze huizen en soms dragen wij het om onze hals. Waarom? Want oorspronkelijk was het kruis geen mooi of eerbiedwaardig symbool. Het was een teken van vernedering, lijden en dood. Toch vereren wij het kruis. Het antwoord vinden wij in de lezingen van het feest. Het volk moppert onderweg door de woestijn tegen God en tegen Mozes. Het verliest zijn vertrouwen. Dan worden velen getroffen door giftige slangen. Wanneer zij hun fout erkennen en om hulp vragen, geeft God aan Mozes een bijzondere opdracht: een bronzen slang maken en die omhooghouden. Iedereen die daarnaar opziet, blijft in leven. Dat verhaal lijkt vreemd totdat wij het evangelie horen. Jezus verwijst zelf naar deze gebeurtenis en zegt: "Zoals Mozes in de woestijn de slang omhoog heeft geheven, zo moet ook de Mensenzoon omhoog worden geheven." Jezus spreekt hier over zijn kruis. Zoals de Israëlieten naar de bronzen slang moesten opzien om gered te worden, zo worden wij uitgenodigd op te zien naar Christus aan het kruis. Wat zien wij wanneer wij naar het kruis kijken? Wij zien geen mislukking. Wij zien geen nederlaag. Wij zien de liefde van God. Wij zien God die de mens niet opgeeft, die niet op afstand blijft wanneer de mens lijdt, die zelf onze pijn, onze zonden en onze dood op zich neemt. "God heeft de wereld zo zeer liefgehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven." Niet omdat wij het verdiend hadden. Niet omdat wij volmaakt zijn. Maar omdat God liefde is. Wanneer wij naar het kruis kijken, zien wij hoe kostbaar wij voor God zijn. Elke keer dat wij twijfelen aan Gods liefde, hoeven wij slechts naar het kruis te kijken. Daar hangt het antwoord. Moge de bezinning op het woord ons steeds dichter brengen en doen delen in het mysterie van Jezus' kruisdood en zijn verrijzenis.

De redactie

GEBEDSINTENTIE VAN ONZE HEILIGE VADER PAUS LEO VOOR DE MAAND SEPTEMBER 2026

Bidden wij voor een rechtvaardig en duurzaam beheer van water – een vitale hulpbron – zodat iedereen er gelijke toegang toe heeft.

Gebied om roepingen september 2024

Dat de roeping tot het priesterschap
in veel edelmoedige jonge mannen mag ontluiken.

Dat God de gezindheid van onze Heer Jezus Christus
in het hart van vele jonge mensen stort,
dat hun vertrouwen gesterkt wordt, hun liefde verruimd,
dat ze geraakt worden met het vuur van zijn Geest,
opdat ze bereid zijn alles op te geven om de Heer te volgen.

Dat de Heer een nieuwe lente schenkt aan de kerk in ons land,
doordat velen hun roeping tot het priesterschap,
diaconaat of het religieuze leven waarmaken.

Zowel de kalender van de kerk als die van de samenleving reiken soms bijzondere dagen zijn, waarvan de thema's mogelijk een plek zouden kunnen krijgen in de voorbede van de viering. We geven hier enkele dagen weer:

Kerkelijk:

1 september 2026	Wereldgebedsdag voor het behoud van de schepping
1 september – 4 oktober	Periode van de schepping
12 – 13 september	Jongerencollecte
26 – 27 september	Werelddag voor migranten en vluchtelingen

Algemeen:

5 september 2026	Internationale dag van de liefdadigheid
6 september 2026	Dag van de Joodse cultuur
10 september 2026	Wereld zelfmoord preventie dag
15 september 2026	Internationale Dag van de Democratie, Prinsjesdag
26 september 2026	Burendag

DINSDAG 1 SEPTEMBER 2026 IN DE TWEEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR (Wereldgebedsdag voor het behoud van de schepping) groen

eerste lezing	1 Kor.2,10b-16 (III,nr.255,blz.443)(WM:blz.1433)
tussenzang	ps.145,8-14 (III,blz.444)(WM:blz.1433)
evangelie	Lc.4,31-37 (III,nr.256,blz.445)(WM:blz.1434)

Op de vrije weekdays in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de tweeëntwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.85,3 en 5

Wees mij genadig, Heer, want zonder ophouden roep ik tot U. Want Gij, Heer, zijt goed en vergevingsgezind en rijk aan barmhartigheid voor allen die U aanroepen.

AM:blz.496 (WM:blz.192)

inleiding:

Wij zijn kinderen van het licht. Met ons Doopsel hebben we het licht ontvangen voor ons leven. Wij ontvingen het licht dat de duisternis uit ons leven wegneemt. Zo zijn wij verlichte mensen; Jezus, het Licht, verlicht ons leven. De apostel Paulus herinnert ons in de eerste lezing aan dit bijzondere geheim. Als verlichte mensen mogen ook wij dit licht van Jezus laten schijnen voor onze naasten, zodat ook zij mogen zien wat goed is. Aan het begin van deze heilige Mis kijken we naar ons eigen leven en vragen we God om vergeving voor de momenten waarop wij niet leefden naar zijn licht.

gebed:

Almachtige God, al het goede komt van U. Vervul ons hart van liefde voor uw Naam. Laat in ons het goede toenemen door een grotere ijver voor U en houdt het in stand door uw voortdurende zorg. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.496 (WM:blz.192)

bezinning:

In het evangelie van vandaag onderwijst Jezus in de synagoge van Kafarnaüm. Een van de belangrijkste dingen die Hij komt doen is ons onderwijzen. Want aan de wortel van al onze

problemen en ons lijden ligt vaak een diepe verduistering van onze geest. Hoe bijzonder moet het zijn geweest om in dezelfde ruimte met Jezus te zijn? De mensen "waren buiten zichzelf van verbazing over zijn leer, want Hij sprak met gezag." Om dat te begrijpen, moeten we kijken naar de sfeer van die tijd. Wanneer een Joodse rabbi sprak, verwees hij altijd naar zijn eigen leraar, een andere rabbi die het op zijn beurt weer van een voorganger had geleerd, enzovoort. Uiteindelijk verwezen ze zo allemaal terug naar Mozes, die de geboden van God op de berg Sinaï had ontvangen. Maar wat het onderricht van Jezus zo uniek maakt, nog los van de inhoud, die al treffend genoeg is, is zijn manier van spreken. Hij beroept zich niet op een andere leraar om uiteindelijk bij Mozes uit te komen. Nee, Hij spreekt vanuit zijn eigen, goddelijke gezag. Zelfs de bezeten man in het evangelie werd bevrijd door de machtige woorden van Jezus. Ja, geen enkele kracht is bestand tegen het woord van Jezus. Wij weten allemaal hoe goed onderwijs en wijze leraren ons kunnen helpen om te ontsnappen aan onwetendheid en duisternis. Jezus doet dat ook: Hij bevrijdt ons van alles wat onze innerlijke groei in de weg staat. Zelfs de machten die ons proberen tegen te houden, vallen weg tegen het gezag van Jezus. Laten we ons vandaag openstellen voor Hem. Vragen we dat Hij met zijn gezag in ons leven mag komen, zodat we bevrijd worden van alles wat ons onvrij maakt.

voorbede:

Broeders en zusters, richten wij ons vol vertrouwen tot God onze Vader, die ons door zijn Zoon Jezus Christus bevrijdt en de weg wijst naar het ware leven:

-voor de heilige Kerk: dat de paus, de bisschoppen en alle dienaren van de Kerk, gesterkt door de Heilige Geest, het Woord van Jezus met geloof en goddelijk gezag mogen blijven verkondigen aan de wereld van vandaag;

-voor de wereld, voor alle regeringsleiders en zij die verantwoordelijk zijn voor onderwijs en opvoeding: dat zij zich laten leiden door de Leraar Jezus, opdat onwetendheid en duisternis uit de harten van mensen mogen verdwijnen;

-voor hen die gebukt gaan onder het lijden: dat allen die leven in innerlijke duisternis, angst of geestelijke nood en zij die gevangen zitten in wat hen onvrij maakt de bevrijdende en genezende kracht van het Woord van Jezus mogen ervaren;

-voor onze parochiegemeenschap en ons allen hier aanwezig: dat wij ons hart openstellen voor het onderricht van de Heer, zodat Hij met zijn gezag in ons leven mag komen en ons mag doen groeien in geloof, hoop en liefde;

-voor al onze dierbare overledenen: dat zij, verlost van alle aardse banden, voor altijd mogen binnengaan in het eeuwige Licht van Gods Koninkrijk.

God, onze Vader, U spreekt tot ons met gezag en schenkt ons uw bevrijdende genade. Verhoor de gebeden die wij in geloof voor U brengen. Door Christus, onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.497 (WM:blz.192)

communietekst: AM:blz.498 (WM:blz.193)

gebed na de communie: AM:blz.498 (WM:blz.193)

WOENSDAG 2 SEPTEMBER 2026 IN DE TWEEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing 1 Kor.3,1-9 (III,nr.257,blz.446)(WM:blz.1435)

tussenzang ps.33,12-15.20-21 (III,blz.447)(WM:blz.1436)

evangelie Lc.4,38-44 (III,nr.258,blz.448)(WM:blz.1436)

Op de vrije weekdays in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de tweeëntwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: *ps.85,3 en 5*

Wees mij genadig, Heer, want zonder ophouden roep ik tot U. Want Gij, Heer, zijt goed en vergevingsgezind en rijk aan barmhartigheid voor allen die U aanroepen.

AM:blz.496 (WM:blz.192)

inleiding:

Vandaag horen wij in het evangelie hoe Jezus de schoonmoeder van Petrus geneest. Jezus gaat het huis van Petrus binnen en buigt zich over haar heen, spreekt met gezag en de koorts verlaat haar onmiddellijk. Zo komt ook Jezus binnen in onze kwetsbaarheid, in onze zorgen, in onze vermoeidheid. Hij raakt ons aan in deze viering met zijn Woord en met de heilige Communie en Hij richt ons op, zodat wij opnieuw kunnen leven, liefhebben en dienen. Laten wij daarom met een open hart deze viering binnengaan. Moge de Heer ook ons aanraken, genezen en vernieuwen, zodat wij zijn liefde zichtbaar maken in ons dagelijks leven.

gebed:

Almachtige God, al het goede komt van U. Vervul ons hart van liefde voor uw Naam. Laat in ons het goede toenemen door een grotere ijver voor U en houdt het in stand door uw voortdurende zorg. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.496 (WM:blz.192)

bezinning:

Jezus stond altijd klaar om te dienen. Dat zien we heel duidelijk in het evangelie van vandaag. Hij had net de synagoge verlaten na een lange prediking. Hij was moe, zijn krachten waren op en Hij had eigenlijk rust nodig. Maar op dat moment hoorde Hij dat de schoonmoeder van Petrus ernstig ziek was. Ze lag neergeveld door hoge koorts. Jezus aarzelde niet. Hij ging het huis van Petrus binnen en de mensen vroegen Hem om haar te genezen. Jezus zei niet dat Hij te moe was. Hij klaagde niet. Hij buigt zich over haar heen, spreekt met gezag, en de koorts verlaat haar meteen. Zo is Jezus: altijd bereid om te helpen, zelfs wanneer Hij zelf uitgeput is. Wanneer de schoonmoeder van Petrus genezen is, staat ze meteen op en begint hen te dienen. Niet omdat iemand het van haar vraagt. Niet omdat ze terug moet naar haar taken. Maar omdat iemand die door Jezus wordt aangeraakt weer in beweging komt. Genezing brengt altijd liefde voort. Dankbaarheid wordt vanzelf dienstbaarheid. Ze beseft dat haar gezondheid haar door God is teruggegeven en dat ze die mag gebruiken om anderen te dienen. Ze wil geen aandacht of vertroeteling; ze wil gewoon doen wat ze altijd deed: zorgen voor haar mensen en voor Jezus. Dit evangelie herinnert ons eraan dat als God ons de gave van gezondheid en kracht geeft, Hij die niet alleen voor onszelf geeft maar opdat wij die gave inzetten voor anderen. Het nodigt ons uit: als wij leerlingen van Jezus willen zijn, laten we dan net als Hij bereid zijn om te dienen. En laten we, net als de schoonmoeder van Petrus, de liefde die wij van Jezus ontvangen, doorgeven aan de mensen om ons heen. Laten wij bidden dat Jezus ook ons opricht, zodat wij met een dankbaar hart kunnen dienen in onze gezinnen, onze parochie en onze wereld.

voorbede:

Leggen wij al onze intenties en gebeden aan Onze Lieve Heer voor:

- voor de Kerk: dat ze net als Jezus nabij mag zijn aan allen die lijden en dat zij een bron van troost, genezing en hoop mag zijn;
- voor mensen die lichamelijk of geestelijk lijden: dat Jezus hen aanraakt met zijn genezende liefde;
- voor artsen, verpleegkundigen, mantelzorgers en allen die zich inzetten voor het welzijn van de anderen: dat zij kracht, geduld en zegen ontvangen in hun dienstbaarheid;
- voor onze parochiegemeenschap: dat wij, geraakt door Gods liefde, mensen worden die elkaar oprichten, ondersteunen en dienen met een warm hart;
- voor onze dierbare overledenen: dat zij bij de heerlijkheid van Jezus mogen zijn.

Goede God, neem de gebeden die wij vandaag hebben uitgesproken in uw liefdevolle handen aan. Raak ons aan zoals Jezus de schoonmoeder van Petrus aanraakte. Richt ons op wanneer wij zwak zijn, versterk ons wanneer wij moe zijn, en vervul ons hart met uw vrede. Dit vragen wij U door Christus, onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.497 (WM:blz.192)
communietekst: AM:blz.498 (WM:blz.193)
gebed na de communie: AM:blz.498 (WM:blz.193)

DONDERDAG 3 SEPTEMBER 2026 FEEST VAN DE VERJAARDAG VAN DE WIJDING VAN DE KATHEDRAAL VAN HET BISDOM ROERMOND* wit

eerste lezing Jes.56,1.67 (IV,nr.160,blz.287) (WM:blz.1738)
tussenzang ps.84,35.10.11 (IV,blz.288) (WM:blz.1738)
evangelie Joh.2,13-22 (IV,nr.168,blz.298) (WM:blz.1751)

openingstekst: *Apok.21,2*

Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, van God uit de hemel neerdalen, schoon als een bruid, die zich voor haar man heeft getooid.

AM:blz.1037 (WM:blz.487)

inleiding:

Vandaag viert het bisdom Roermond met dankbaarheid de verjaardag van de wijding van de kathedraal. Als katholieken is de kerk voor ons niet zomaar een gebouw. De Kerk is het levende Lichaam van Christus in deze wereld. Door haar zet Christus zijn missie voort om zijn volk te onderwijzen, te heiligen en te leiden. Onder leiding van de Heilige Geest bewaart zij het onderricht van Christus en helpt zij ons om het trouw na te leven. Laten we in deze liturgie bidden voor de intenties van de bisschop en de hulpbisschop van Roermond, het team van raadgevers en de gelovigen, opdat wij allen mogen groeien als levende stenen in Gods huis en door ons geloof en ons leven getuigenis mogen afleggen van Christus.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, van levende en uitverkoren stenen bouwt Gij een huis, waarin uw Majesteit voor eeuwig woont. Schenk het volk, dat U toebehoort genade op genade en laat uw Kerk op aarde groeien naar haar voltooiing in het hemelse Jeruzalem. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.1037 (WM:blz.487)

bezinging:

Ik herinner me dat ik als kind voor het eerst met mijn opa een kathedraal binnenstapte. Ik was onder de indruk van de grootheid, de stilte en de schoonheid ervan. De hoge plafonds, het licht dat door de glas-in-loodramen scheen, het gevoel dat dit geen gewone plek was. Het was totaal anders dan onze kleine dorpsparochiekerk. Toen mijn opa mijn nieuwsgierigheid zag, zei hij zachtjes: "Dit is de kathedraal, het hart van het bisdom. Hier heeft de bisschop zijn zetel, en van hieruit leidt hij het volk van God." We hebben allemaal wel eens zo'n ervaring in ons leven, zeker als we een grote kathedraal binnenstappen. We zijn helemaal gefascineerd door de kunst en de uitstraling van de kerk maar toch maken we een kruisteken en dopen we onze vingers in het wijwater. En waarom? Omdat we ons er bovenal van bewust zijn dat deze plek heilig is, een apart voorbehouden plek waar we Christus ontmoeten in zijn Woord, in de Eucharistie en in de verenigde gemeenschap. Het is zoals we in de

eerste lezing hebben gehoord: “Mijn huis zal worden genoemd een huis van gebed voor alle volken.” Iedereen wordt uitgenodigd om Gods aanwezigheid in zijn huis te ervaren; niemand wordt uitgesloten. Telkens als we een Kerk binnenstappen, mogen we de houding van de psalmist hebben: “Mijn ziel verlangt en hunkert naar uw heiligdom...voor mij is één dag in uw voorhof beter dan elders duizend dagen.” In het evangelie hebben we gehoord hoe Jezus de tempel binnengaat en degenen uitdrijft die er een marktplaats van hebben gemaakt. Hij zuivert de tempel. Hij herstelt het ware doel van de tempel: een plek van ontmoeting met God. Vervolgens spreekt Hij over de tempel van zijn lichaam. De Kerk is niet enkel een gebouw van steen maar zijn ware aanwezigheid. Door de Sacramenten, vervuld van de Heilige Geest, worden wij allen verenigd in de tempel van zijn Lichaam. Sint Paulus herinnert ons eraan dat ook wij tempels van de Heilige Geest zijn. Net zoals de muren van een kerk gezalfd en apart gezet zijn, zo zijn ook wij geroepen om heilig te zijn, om plaatsen te zijn waar God werkelijk woont. Soms worden we in ons leven geconfronteerd met problemen en twijfels, maar God is in staat ons te herstellen. Hij vernieuwt ons door genade, door vergeving en door de Sacramenten. We hoeven alleen maar te leven volgens de beloften van ons Doopsel om ons lichaam te blijven beschouwen als de tempel van de Heilige Geest. Mogen we de aanwezigheid van Christus in onze kerk werkelijk ervaren en een band van gemeenschap met elkaar opbouwen.

voorbede:

Laten we, in het vertrouwen op Gods barmhartigheid en trouw, onze gebeden uitspreken:

-voor de paus, de bisschoppen en de priesters: dat zij de ware boodschap van het Evangelie mogen verkondigen;

-voor de intenties van het bisdom Roermond: moge God altijd zijn zegen schenken om het heilswerk voort te zetten door middel van de pastorale zorg;

-voor alle gelovigen: opdat zij in hun dagelijks leven mogen streven naar zuiverheid van hart, oprechtheid en heiligheid;

-voor de zieken: mogen zij Gods genezing ervaren en ook troost vinden door medische zorg;

-voor de overleden: mogen zij de eeuwige woning van God binnengaan.

God, onze Vader, help ons om ons lichaam als tempel van de Heilige Geest te erkennen en verhoor genadig onze gebeden en intenties, door Christus, onze Heer.

Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.1038 (WM:blz.488)

communietekst: AM:blz.1039 (WM:blz.489)

gebed na de communie: AM:blz.1039 (WM:blz.489)

VRIJDAG 4 SEPTEMBER 2026 IN DE TWEEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR GEDACHTENIS VAN DE H.GREGORIUS DE GROTE, PAUS EN KERKLERAAR* (eerste vrijdag van de maand) wit

eerste lezing 1 Kor.4,1-5 (III,nr.261,blz.453)(WM:blz.1440)

tussenzang ps.37,3-6.27.28.39.40 (III,blz.453)(WM:blz.1441)

evangelie Lc.5,33-39 (III,nr.262,blz.455)(WM:blz.1441)

openingstekst: *Sir.15,5*

Te midden van de Kerkgemeenschap heeft de Heer hem doen spreken. Hij heeft hem vervuld met de geest van wijsheid en verstand. Met een eregewaad heeft Hij hem bekleed.

AM:blz.1085 (WM:blz.528)

ofwel: *ps.36,30-31*

De mond van de rechtvaardige verkondigt wijsheid en zijn tong spreekt oprechte taal: de wet van God is in zijn hart.

AM:blz.1085 (WM:blz.528)

inleiding:

Vandaag vieren wij de gedachtenis van Gregorius de Grote, een herder die de Kerk heeft geleid in moeilijke tijden en die steeds heeft gewezen op de nederigheid van de dienaar van Christus. Op deze eerste vrijdag van de maand worden wij bovendien bijzonder uitgenodigd om ons hart te richten op de liefde van de Heer, die ons steeds opnieuw tegemoetkomt. In de lezingen van vandaag nodigt de apostel Paulus ons uit om onszelf niet als eigenaars, maar als dienaren en beheerders van Gods geheimen te zien. In het evangelie spreekt Jezus over de nieuwe wijn die niet in oude zakken kan worden gedaan. Gods nieuwheid vraagt een open hart, bereid om zich door Hem te laten vernieuwen. Laten wij de Heer vragen om de genade van een nederig en ontvankelijk hart, opdat de Heer ook in ons iets nieuws tot stand kan brengen.

gebed:

God, vol goedheid zorgt Gij voor uw volk en liefde kenmerkt uw bestuur. Op voorspraak van de heilige paus Gregorius vragen wij U: schenk een geest van wijsheid aan allen die Gij in uw Kerk bekleed hebt met gezag. Laat uw herders eeuwige vreugde vinden door de groei in heiligheid van uw volk. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.908(WM:blz.389)

bezinning:

De apostel Paulus zegt vandaag iets heel eenvoudigs en tegelijk iets heel bevrijdends: "Men moet ons beschouwen als dienaren van Christus en beheerders van Gods geheimen." Hij zegt niet dat hij eigenaar is van het Evangelie, noch dat alles afhangt van zijn talenten of zijn succes. Hij weet dat alles genade is, alles gave. Dat is ook een woord voor ons. Want zo gemakkelijk bouwen wij ons leven op wat anderen van ons denken, op wat wij bereiken, op onze mislukkingen of successen. Maar Paulus nodigt ons uit om onze blik ergens anders op te richten. Uiteindelijk is het niet het oordeel van mensen dat ons redt en zelfs niet ons eigen oordeel over onszelf. De Heer alleen kent het hart. Dat betekent niet dat alles onbelangrijk wordt. Integendeel. Paulus vraagt om trouw. Niet grootheid, niet buitengewone prestaties maar trouw. Een hart dat blijft, dat zich laat leiden door de Heer, ook wanneer het eigen zwakheid ontmoet. In het evangelie wordt Jezus aangesproken omdat zijn leerlingen niet vasten zoals anderen. En Jezus antwoordt met beelden die spreken over nieuwheid: nieuwe wijn, nieuwe zakken, een bruiloft. Met zijn komst begint iets nieuws. Niet een godsdienst die zwaar drukt op de mens maar een leven dat voortkomt uit zijn aanwezigheid. En toch voegt Jezus eraan toe: "De oude wijn is best." Daarmee openbaart Hij iets dat wij allemaal kennen. Wij houden vast aan wat vertrouwd is. Ook in ons geloof kunnen wij gewend raken aan bepaalde zekerheden, aan onze ideeën over hoe God zou moeten handelen. Maar de Heer wil ons telkens opnieuw ontmoeten. Hij wil ons hart vernieuwen. Misschien ervaren wij soms dat wij vastzitten in oude gewoonten, in teleurstellingen, in een beeld van onszelf dat geen toekomst meer lijkt te hebben. Dan komt het evangelie van vandaag ons verkondigen dat God niet moe wordt om nieuw leven te schenken. Hij sluit zich niet op binnen onze grenzen. De gedachtenis van de heilige Gregorius de Grote herinnert ons eraan dat ware grootheid niet ligt in macht maar in dienstbaarheid. Hij noemde zichzelf graag "dienaar van de dienaren van God". Dat is ook de weg van Christus zelf. De Heer vraagt vandaag niet of wij sterk zijn, maar of wij bereid zijn ons door Hem te laten vernieuwen. Want waar wij misschien alleen onze armoede zien, ziet Hij een plaats waar zijn genade werkzaam kan worden. En zo wordt ons leven, stap voor stap, nieuw gemaakt door zijn aanwezigheid.

voorbede:

Broeders en zusters, laten wij met vertrouwen bidden tot God, die zijn volk steeds vernieuwt door de kracht van zijn liefde:

-voor de Kerk: dat zij, naar het voorbeeld van Gregorius de Grote, een nederige dienaress mag zijn en het Evangelie met wijsheid en liefde verkondigt;

-voor paus, bisschoppen, priesters en allen die een verantwoordelijkheid dragen in de Kerk: dat zij trouw mogen blijven aan de zending die hun is toevertrouwd;
-voor mensen die zich gevangen voelen in teleurstellingen of oude wonden: dat zij de vreugde mogen ontdekken van het nieuwe leven dat Christus schenkt;
-op deze eerste vrijdag van de maand bidden wij bijzonder voor allen die de goddelijke liefde van Christus willen beantwoorden met een leven van gebed en naastenliefde;
-voor onze gemeenschap: dat wij niet leven vanuit angst of zelfgenoegzaamheid maar met een open hart voor de verrassende nieuwigheid van Gods Geest;
-voor onze overleden broeders en zusters: dat zij mogen delen in de volheid van het Rijk der Hemelen, waar alle tranen worden afgewist.
Heer, onze God, Gij zijt rijk aan barmhartigheid en Gij blijft uw volk nabij. Hoor onze gebeden en vernieuw ons door uw liefde, vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.908 (WM:blz.389)
communietekst: AM:blz.1086 (WM:blz.528)
gebed na de communie: AM:blz.909 (WM:blz.389)

ZATERDAG 5 SEPTEMBER 2026 IN DE TWEEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE
GEDACHTENIS VAN MARIA OP ZATERDAG wit

eerste lezing 1 Kor.4,6-15 (III,nr.263,blz.456)(WM:blz.1443)
tussenzang ps.145,17-18.19-20.21 (III,blz.457)(WM:blz.1443)
evangelie Lc.6,1-5 (III,nr.264,blz.458)(WM:blz.1444)

openingstekst:

Wees gegroet, heilige Moeder! Uit u is een Kind geboren dat Koning is van hemel en aarde tot in alle eeuwigheid!

AM:blz.1040 (WM:blz.489)

inleiding:

Maria is ons tot Moeder gegeven opdat wij haar in haar ontvankelijkheid voor Gods Geest navolgen en daardoor zelf groeien in openheid voor God en zijn Woord. Vragen wij Maria ons zo te begeleiden dat wij die ruimte altijd weer nemen of die werkelijkheid in ons weten te vernieuwen. Maria, wilt u daarin onze voorspreekster zijn.

gebed:

Heer onze God, neem ons leven in bescherming en wees te allen tijde ons behoud. Help ons op voorspraak van de heilige Maria, altijd maagd, in de noden van dit ogenblik en laat ons eens ervaren wat eeuwige vreugde is. Door onze heer Jezus Christus, uw Zoon....

AM:blz.1040 (WM:blz.489)

bezinning:

Hoe gaat Jezus om met de sabbat? Hij is de Heer van de sabbat. Niet om te zeggen dat Hij kan doen wat Hij wil maar wel kan Hij ons laten zien hoe Hij de sabbat gewild heeft. De tien geboden, waar de sabbat deel van uit maakt, hebben een bevrijdende betekenis. De Joden waren slaven geweest in Egypte en God had hen uit de slavernij bevrijd. En nu ze vrij waren konden ze mensen worden van het verbond. Liefde vraagt om vrijheid! De tien geboden kregen zij dus opdat zij vrij zouden blijven, niet opnieuw tot slaven zouden worden van zichzelf, van de anderen of wat dan ook. God is een God die vrijhoudt! Zien we echter hoe de Farizeeën de sabbat interpreteren, dan blijft er van die bevrijdende boodschap niets over. Volgens de wet was het toegestaan aren met de hand te plukken: "Wanneer ge door een korenveld van uw naaste komt, moogt ge wel met de hand aren plukken maar niet de sikkel slaan in het te velde staand gewas" (Deut. 23, 26). Toch beschouwden de Farizeeën het

als een op sabbat verboden werk. Zij hebben daarbij de geest van de sabbat al helemaal niet meer op het oog. Zij zijn eerder op zoek om iemand te vangen dan om de sabbat zo te interpreteren dat haar geest gewaarborgd blijft. Jezus laat zich in de discussie niet meetrekken. Hij is ook niet Heer van de sabbat in die zin dat Hij de baas wil spelen. Als Jezus zich Heer van de sabbat noemt wil dat niet zeggen dat Hij de intentie heeft om de sabbat naar beneden te halen door te zeggen: 'Ik kan met de sabbat doen wat Ik wil'. Wel laat Hij aan de hand van het voorbeeld dat Hij aanhaalt zien dat Hij zijn leerlingen beschermt. Jezus verwijst naar David, de koning, een gezalfde des Heren die in de tempel van de toonbroden at en er ook van aan zijn metgezellen gaf, terwijl de toonbroden voor de priesters waren. Nee, Jezus gebruikt zijn heerschappij om zijn leerlingen te beschermen. Wat hebben die leerlingen nu eigenlijk gedaan? Zij hebben enkele aren geplukt, tussen hun handen uitgewreven om het te eten. Het is dus niet om te oogsten maar om zo wat te eten omdat ze honger hadden. Alleen door te oogsten waren ze ingegaan tegen de sabbatsrust. Jezus doorziet de negatieve geest waarin de Farizeeën hun opmerking maken en Hij verdedigt, niet zichzelf, maar zijn leerlingen. Jezus vergoelijkt niet: "Ach, het is toch zo erg niet", nog minder zegt Hij: "Och, wat maakt een beetje honger nu uit". Neen, Jezus vertelt het verhaal van koning David. David eet, zoals al gezegd, de toonbroden samen met zijn metgezellen. De grote David. Jezus laat zo zien, zoals David voor zijn metgezellen zorgde, zo zorgt Jezus voor zijn leerlingen. Jezus komt op voor zijn Kerk. Jezus verdedigt zijn Kerk. En als we naar de eerste lezing kijken dan mogen we zien dat Jezus niet alleen zijn Kerk beschermt naar buiten toe maar Hij vormt ook de eenheid van de Kerk. In de eerste lezing zien we de naweeën van een ruzie in de Kerk. We hebben het de afgelopen week in de lectio continua gezien. "Ik ben van Apollos, ik ben van Paulus." Men beroept zich op Paulus of Apollos om het eigen gelijk kracht bij te zetten. Maar dat gebeurt op een manier die de Geest doodt. Jezus komt op voor de Geest, is in de Geest. Hij verdedigt zijn leerlingen hierin, Hij verdedigt het prille begin van de Kerk. Zoals de mensen van buiten voorzichtig moeten zijn met wat ze zeggen over de Kerk, want Jezus staat borg voor die Kerk, zo moeten de mensen in de Kerk ook voorzichtig zijn naar elkaar toe, zich bescheiden opstellen omdat de Kerk, de Kerk van Jezus is. Je kunt nooit, om eigen gelijk te krijgen, je op Hem beroepen. "Wat heb je, wat je niet hebt gekregen?" Je bent dus van Jezus. Dus alles komt van God. Bovendien alles gaat ook naar God. Dat is de binnenkant van het geheim. In Jezus zijn wij uit kracht van de Geest mensen die opgaan naar de Vader. Het gaat niet zomaar om wetten en regels, noch om macht waarmee men eigen gelijk probeert te behalen. Nee, het is de Godverbondenheid die ons doet leven, die ons leven vruchtbaar maakt. Dat is het geheim van Jezus. Dat is het geheim van het Zoonschap. Hij leeft dit geheim. Geen eigenmachtigheid, noch arrogant omgaan met de wet, maar alleen Zoonschap, de wil van de vader doen, één zijn met Hem in de Geest. Dat is het geheim van Maria. Zij heeft dat geleefd als menselijk antwoord op dit mysterie. En als Moeder van Jezus is zij ons aangewezen als onze moeder opdat wij in, met en door haar in ons Zoonschap zouden groeien. Maria is de Begenadigde, dat wil zeggen vol van de Heilige Geest. Dat wij ook steeds meer vervuld mogen worden van Gods Geest opdat wij het Woord van God op die diepte leven en het echt vlees kan worden in ons leven.

voorbede:

Bidden wij vertrouwvol tot de Heer:

-voor de Kerk: dat zij altijd ontvankelijk is voor het werken van Gods Geest;

-voor hen die een positie en macht hebben in het politieke of sociale leven: dat zij hun verantwoordelijkheid leven als een dienst;

-voor roepingen in de Kerk: dat mensen in onze lawaaierige wereld toch de kans krijgen momenten van stilte te leven waarin de roepstem van God gehoord kan worden en dat men op zijn roepen "ja hier ben ik" durft te zeggen;

-voor de zieken: dat zij allen goed verzorgd worden naar lichaam en naar ziel;

-voor de overledenen, bidden wij vanmorgen voor hen die ons persoonlijk dierbaar zijn: dat zij en al onze dierbaren thuis mogen komen bij de hemelse Vader;

-leggen wij in een kort moment van stilte onze eigen vragen en zorgen aan God voor.

Heer, verhoor de gebeden van ons die uw Kerk zijn en wil ons geven wat goed voor ons is. Dat vragen

wij U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.1040 (WM:blz.490)
communietekst: AM:blz.1040 (WM:blz.490)
gebed na de communie: AM:blz.1040 (WM:blz.490)

ZONDAG 6 SEPTEMBER 2026 DRIEENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR groen

eerste lezing Ez.33,7-9 (A, blz.382)(ZM:blz.625)
tussenzang ps.95,1-2.6-9 (A,blz.382)(ZM:blz.625)
tweede lezing Rom.13,8-10 (A,blz.383)(ZM:blz.626)
evangelie Mt.18,15-20 (A,blz.384)(ZM:blz.626)

openingstekst: *ps.119(118),137.124*

Gij zijt rechtvaardig, Heer, en uw oordeel is juist. Behandel uw dienaar overeenkomstig uw goedheid.
AM:blz.499 (ZM:blz.220)

inleiding:

Deze zondag spreken de eerste lezing alsook het evangelie over de broederlijke vermaning. Zwijgen is, aldus Ezechiël, niet altijd de oplossing. Voor ons christenen vindt de opdracht anderen te corrigeren ook haar bron in Christus zelf. Welnu, in Christus is ons geopenbaard dat God liefde is. Wie dus handelt vanuit die liefde berokkent de naaste geen kwaad, ook wanneer deze aangesproken wordt op zijn gedrag.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, Gij hebt ons verlost en tot uw geliefde kinderen aangenomen. Zie in uw goedheid naar allen die Gij als een vader bemint. Geef hun die in Christus geloven de ware vrijheid en het erfdeel in het eeuwig leven. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.499 (ZM:blz.220)

ofwel:

Heer onze God, de liefde voor de ander is het hart van uw geboden. Gij hebt ons aan elkaar toevertrouwd. Wij bidden U: leg ons in alle omstandigheden woorden van waarheid en bemoediging in de mond. Dat wij niet zwijgen uit zelfbehoud of blind zijn voor onrecht maar meebouwen aan de gemeenschap waarin uw Naam geheiligt wordt. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.499

bezinning:

Wanneer iemand iets doet, dat u niet aanstaat, durft u hem of haar daar persoonlijk op aan te spreken? Misschien is de broederlijke vermaning, het thema van vandaag, wel een van de moeilijkste dingen van het dagelijks leven. Want hoe gemakkelijk is het om in plaats van een persoonlijk gesprek met iemand aan te gaan er met derden over te roddelen. Bewust of onbewust maken wij iemand zwarter dan hij is. Zaken worden uit hun verband gerukt. Weer anderen stappen naar de krant of de TV. De waarheid wordt er meestal niet door gediend maar het werkt uitstekend. Jezus geeft ons vandaag een ernstige vermaning mee. Als wij iemand op zijn of haar fouten willen wijzen, dan moeten wij dat persoonlijk doen. Daarna mogen wij er enkele getuigen bij halen. Helpt dat niet, leg het dan voor aan de Kerk. Dit wil zeggen: de bevoegde instanties. Wat is eigenlijk het belangrijkste

dat Jezus ons vandaag voor ogen wil houden? Is het de procedure? Gaat het om de verbetering van de fout? Ezechiël geeft ons waarschijnlijk het antwoord. Er staat daar: "Als ik tot de boosdoener zeg, dat hij moet sterven, en als jij dan niet je mond open doet en de boosdoener waarschuwt voor zijn gedrag, dan sterft die boosdoener wel om zijn eigen gedrag", en nu komt het waar het vandaag eigenlijk om gaat: "Maar dan kom Ik zijn bloed van jou opeisen." De correctie van een ander is dus bedoeld als een waarschuwing om iemand te redden van zijn ondergang. Want zo staat er in hetzelfde hoofdstuk van Ezechiël: "Zeg tot hen: zowaar Ik leef, Ik wil de dood van de zondaar niet. Ik wens dat hij zich bekeert en in leven blijft." De vermaning is een hachelijke zaak. Het vereist, dat men zich wel goed bezint eer men begint. Ergens anders in het evangelie doet Jezus ons een middel aan de hand, dat ons kan helpen bij het zuiver houden van onze bedoelingen, wanneer het om een corrigerend gesprek gaat. Wanneer de Farizeeën ooit een vrouw bij Jezus brengen, betrapt op overspel dan zegt Hij: "Wie onder u zonder schuld is, werpe de eerste steen." De broederlijke vermaning ofwel een corrigerend gesprek begint voor een christen altijd bij zichzelf. Wij moeten onszelf laten corrigeren. En door wie? Door Jezus. Word geregeld stil en breng jouw leven bij Hem. En als u zou vragen waarom? Jezus zegt: "Niet de gezonden hebben een dokter nodig maar de zieken." En Christus is mens geworden en gestorven om onze ziekte bij uitstek, de zonde te genezen. En hier vindt de christelijke correctie haar bron. Want hoe verleidelijk is het om iemand door een vermaning af te straffen. Om eigen gelijk te halen. Om desnoods wraak te nemen. Christus' vermaning echter is niet bedoeld als straf maar om te genezen. "Zie, ik ben zachtmoedig en nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen." De broederlijke of zusterlijke vermaning. Zij wordt ons vandaag voor gehouden als een zware verplichting ten bate van de naaste. De broederlijke vermaning kan echter ook gevaarlijk worden als wij daarbij Christus uit het oog verliezen. Vele heiligen hebben de Communie hun medicijn genoemd om in de omgang met anderen altijd het welzijn van de ander voor ogen te hebben. Moge deze viering ons dan ook kracht geven opdat wij in onze omgang met elkaar Gods liefde en trouw zichtbaar maken.

geloofsbelijdenis

voorbede:

Spreek wij nu vol vertrouwen onze gebeden voor God en elkaar uit:

- bidden wij voor de Kerk: dat zij de mensen mag leiden en begeleiden vanuit haar enige bron Christus;
- bidden wij voor de machthebbers van deze wereld: dat zij het telkens opnieuw durven opnemen voor de kleinen, armen en zwakken van onze samenleving;
- bidden wij om roepingen tot het Priesterschap: opdat ook in de toekomst op veel plaatsen Eucharistie gevierd kan worden;
- bidden wij voor ons verenigingsleven: dat velen om niet willen meewerken aan de opbouw van onze gemeenschap;
- bidden wij voor onze zieken en voor hen die zieken verzorgen of begeleiden: dat zij zich door de gemeenschap gesteund mogen weten;
- bidden wij voor onze dierbare overledenen: dat zij thuis mogen komen in God;
- bidden wij stilte voor alles wat ons persoonlijk bezighoudt.

Goede God en Vader, wil onze gebeden verhoren en sta ons bij op onze weg door het leven. Dat vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.500 (ZM:blz.222)

communietekst: AM:blz.501 (ZM:blz.222)

gebed na de communie: AM:blz.501 (ZM:blz.222)

gezangen en liederen: GR.blz.332; Laus Deo blz. A-1316

MAANDAG 7 SEPTEMBER 2026 IN DE DRIEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing 1 Kor.5,1-8 (III,nr.265,blz.459)(WM:blz.1445)
tussenzang ps.5,5-6.7.12 (III,blz.460)(WM:blz.1446)
evangelie Lc.6,6-11 (III,nr.266,blz.461)(WM:blz.1446)

Op de vrije weekdagen in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de drieëntwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.119(118),137.124

Gij zijt rechtvaardig, Heer, en uw oordeel is juist. Behandel uw dienaar overeenkomstig uw goedheid.

AM:blz.499 (WM:blz.193)

inleiding:

Vandaag staan wij voor de vraag: wat is werkelijk kwaad. Wanneer mensen de moraal loslaten, krijg je een verziekte gemeenschap, waarin de trouw aan God en elkaar wordt aangetast. Soms kan ons zicht op God vertroebeld worden. Wat kwaad is noemen wij goed en wat goed is, noemen wij kwaad. In het evangelie laat Jezus zien dat datgene wat de Joden kwaad noemen in feite geen kwaad is. Wettisisme maakt plaats voor liefde. Aan het begin van deze Eucharistieviering is het goed om ons leven voor God neer te leggen, en waar wij verkeerd handelden oprecht om vergeving te vragen.

gebed:

God, Gij hebt ons verlost en tot uw geliefde kinderen aangenomen. Zie in uw goedheid naar allen die Gij als een vader bemint. Geef hun die in Christus geloven de ware vrijheid en het erfdeel in het eeuwig leven. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.499 (WM:blz.193)

bezinning:

Ook in onze tijd hoor je mensen zeggen dat de moraal weg is en mensen doen waar ze zelf zin in hebben. Het woord ontucht wordt door de apostel Paulus genoemd. Het is een Bijbels woord waarin met name de ontrouw benadrukt wordt. Mensen zijn niet in staat om met respect met de ander om te gaan. De medemens wordt gezien als een soort bezit en middel voor genot. Zo gebeurt het dat iemand leeft met de vrouw van zijn vader. En dat beschouwt als iets wat normaal is. Met een zekere hoogmoed kijkt hij neer op mensen die wel proberen goed te leven. Zij genieten zogenaamd van het leven. Dit kwaad moet worden aangepakt en desnoods moet die persoon uit de gemeenschap van christenen worden verwijderd. Want, zo zegt de apostel Paulus, zomaar dingen laten gebeuren, haalt de moraal omlaag en verzielt de gemeenschap. Wij merken ook in onze tijd dat er bij mensen die in het verleden christelijk zijn opgevoed een soort onverschilligheid groeit en een verdraagzaamheid die negatief werkt. Dat zien wij terug in de trouw bij het Huwelijk. Heel wat mensen laten de oude partner achter zich om een nieuwe relatie te beginnen. Het gemak waarmee dit geaccepteerd wordt moet ons aan het denken zetten. Heel vaak zien wij dat mensen die in een nieuwe relatie terecht komen ook de band met God los laten. Het zelfbeschikkingsrecht is sterker dan de wil te doen van de Vader. Elkaar durven corrigeren is ook een onderdeel van het christelijk leven. Toch merken wij ook dat bij het dienen van God vaak een verkeerd beeld van Hem ontstaat. Het is onjuist om mensen te leren dat het strikt onderhouden van de wet onze redding is. Voor de apostel Paulus is niet de wet de redding van de mens maar het geloof in Gods barmhartigheid. Dat komt ook naar voren in het evangelie van vandaag. Een man met een verschrompelde hand komt de synagoge binnen. Jezus' vraag aan de Farizeeën is: Mag ik deze man op sabbat genezen? En Hij laat zien wat voor God het belangrijkste is. Hij roept de man naar voren en stelt de vraag: waarvoor is de sabbat? Mag je iemand

goed doen en genezen, iemand redden in plaats van zo iemand laten omkomen? Hij kijkt hoe ze daarop reageren maar ze zeggen niets. Door de man te genezen laat Hij zien wat voor God werkelijk belangrijk is. Dit is een prachtig voorbeeld over goed en kwaad. Niet de wet maar de liefde telt. Waar de liefde in het geding is, doe je ook God tekort. Dat is de les die wij vanuit het evangelie meekrijgen.

voorbede:

Op deze dag richten wij ons tot God en vragen om een eerlijke dienstbaarheid. Daarom bidden wij:

- voor mensen die Gods geboden niet ernstig nemen en een leven leiden van losbandigheid: dat zij de stem van hun geweten niet ontkennen maar open staan voor wat werkelijk waarde heeft;
- voor christenen die met bepaalde opvattingen zijn opgevoed maar meegaan met een moraal waarin van alles kan: dat zij vast houden aan wat werkelijk waarde heeft en daarover ook durven te spreken;
- voor kerkmensen die het christelijk geloof gelijk stellen aan moraal en daardoor mensen van zich af stoten: dat zij in het verkondigen van liefde en barmhartigheid weer mensen tot zich weten te trekken;
- voor de priesters en religieuzen die geroepen zijn om in het gebed en goede werken mensen bij Jezus te brengen: dat zij herkend worden als zielzorgers die de mens helpen om weer bij God uit te komen;
- voor degenen die vanuit bepaalde systemen dingen propaganderen die ons weg leiden uit het christelijk denkgoed: dat zij herkend worden in hun handelen en daarin afgewezen worden;
- voor degenen die het kwaad durven te benoemen en ervaren hoe dit niet altijd in dank wordt afgenomen: dat zij ondanks tegenstand toch hun roeping volgen en de mens proberen te brengen op de weg naar God.

God, onze Vader, U bent de bron van liefde en leven. Uit U mogen wij onze kracht putten om invulling te geven aan ons leven. Blijf ons vergezellen met uw aanwezigheid. Door Christus, onze Heer. Amen.

gebed over de gaven:	AM:blz.500 (WM:blz.194)
communietekst:	AM:blz.501 (WM:blz.194)
gebed na de communie:	AM:blz.501 (WM:blz.194)

DINSDAG 8 SEPTEMBER 2026 FEEST VAN MARIA GEBOORTE wit

eerste lezing	Micha 5,1-4a (IV,nr.89,blz.153)(WM:blz.1720)
of	Rom.8,28-30 (IV,nr.90,blz.154)(WM:blz.1721)
tussenzang	ps.13,6 (IV,blz.155)(WM:blz.1721)
evangelie	Mt.1,1-16.18-23 of 18-23 (IV,nr.91,blz.155)(WM:blz.1721)

openingstekst:

Laten wij met vreugde de geboorte vieren van de heilige maagd Maria, want uit haar is opgegaan de Zon van de gerechtigheid, Christus onze God.

AM:blz.909 (WM:blz.390)

inleiding:

Vandaag viert de Kerk het feest van de geboorte van Maria. Nog voordat zij zelf woorden sprak of daden verrichtte, was haar leven al een teken van Gods belofte. In haar bereidt God de komst van Jezus voor, de Redder van de wereld. Dit feest nodigt ons uit om met vertrouwen te kijken naar de manier waarop God werkt: vaak stil en verborgen maar altijd met een doel dat leven en hoop brengt. Laten wij daarom met een open hart luisteren naar zijn Woord.

eer aan God in den hoge

gebed:

Heer, schenk uw hemelse genade aan allen die U dienen: laat het geboortefeest van de heilige maagd Maria de vrede versterken in hen voor wie haar maagdelijk moederschap het begin is van de verlossing. Door onze Heer Jezus Christus uw Zoon...

AM:blz.909 (WM:blz.391)

bezinning:

De lezingen van vandaag laten zien dat God zijn plan met de mensen niet van de ene op de andere dag uitvoert. Generaties lang werkt Hij aan de vervulling van zijn belofte. De stamboom van Jezus in het evangelie maakt duidelijk dat God mensen inschakelt met hun sterke kanten en hun tekortkomingen. Midden in die lange geschiedenis verschijnt Maria. Haar geboorte lijkt op het eerste gezicht geen wereldschokkende gebeurtenis. Ze wordt zelfs niet beschreven in de Bijbel. Toch viëren wij haar vandaag omdat zij degene zal worden die Gods uitnodiging met heel haar hart aanvaardt. Door haar vertrouwen krijgt Gods Zoon een plaats in onze menselijke geschiedenis. Dat is ook een boodschap voor ons. Wij denken soms dat alleen grote prestaties tellen maar God ziet ook de kleine stappen van trouw, liefde en geloof. Een vriendelijk woord, een helpende hand of een volgehouden gebed kunnen meer betekenen dan wij beseffen. De geboorte van Maria herinnert ons eraan dat God ons leven en de hele mensengeschiedenis leidt, vaak op een onverwachte manier. Hij roept ook ons om beschikbaar te zijn voor liefde, zodat zijn licht zichtbaar wordt in onze gezinnen, onze gemeenschap en de wereld om ons heen.

voorbede:

Laten wij bidden tot God, die in Maria een teken van hoop heeft gegeven:

-bidden wij voor de Kerk: dat zij zoals Maria met vertrouwen luistert naar Gods Woord en dat zij dit Woord met vreugde uitdraagt;

-bidden wij voor alle kinderen: dat zij mogen opgroeien in een omgeving van liefde, veiligheid en geloof en dat zij en hun ouders en grootouders elkaar tot steun zijn;

-bidden wij voor allen die zich onzeker voelen over de toekomst: dat zij moed vinden in het vertrouwen dat God met ieder mensenleven een weg van hoop wil gaan;

-bidden wij voor zieken, eenzamen en allen die zich vergeten voelen: dat zij mensen ontmoeten die hen nabij zijn en hun nieuwe kracht schenken;

-bidden wij voor onze eigen gemeenschap: dat wij naar het voorbeeld van Maria bereid zijn Gods roepstem te beantwoorden en met kleine daden van liefde het verschil maken.

God, onze Vader, wij danken U voor het leven van Maria, die de moeder van uw Zoon mocht worden. Luister naar onze gebeden en sterk ons in geloof, hoop en liefde. Door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.909 (WM:blz.391)

communietekst: AM:blz.909 (WM:blz.391)

gebed na de communie: AM:blz.909 (WM:blz.391)

WOENSDAG 9 SEPTEMBER 2026 IN DE DRIENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE GEDACHTENIS
VAN DE H.PETRUS CLAVER PRIESTER wit

eerste lezing 1 Kor.7,25-31 (III,nr.269,blz.466)(WM:blz.1451)

tussenzang ps.45,11-12.14-17 (III,blz.467)(WM:blz.1451)

evangelie Lc.6,20-26 (III,nr.270,blz.468)(WM:blz.1452)

openingstekst: Mt.25,34.36.40

Zo spreekt de Heer: Komt gezegenden van mijn Vader; Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht. Voorwaar Ik zeg u: Al wat gij gedaan hebt voor een der geringsten van mijn broeders, hebt gij voor Mij gedaan.

AM:blz.1104 (WM:blz.541)

inleiding:

De woorden van Jezus in het evangelie van vandaag, zetten onze vanzelfsprekende maatstaven op de kop. Hij noemt de armen zalig, de hongerigen en de wenenden. Maar Hij waarschuwt voor zelfgenoegzaamheid en rijkdom die het hart afsluit voor God. Ook de eerste lezing nodigt uit om ons niet vast te klampen aan wat voorbijgaat maar te leven vanuit het besef dat Gods koninkrijk nabij is. In de gedachtenis van de heilige Petrus Claver zien we hoe dit evangelie concreet gestalte kan krijgen in dienst van de meest kwetsbaren.

gebed:

God, Gij hebt de heilige Petrus Claver gemaakt tot slaaf met de slaven en hem een bewonderenswaardige liefde geschonken en met een groot geduld gesterkt om hen te helpen. Geef ons, op zijn voorspraak, dat wij steeds zoeken wat Jezus Christus van ons verlangt en onze naasten daadwerkelijk en waarachtig liefhebben. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...

bezinning:

De zaligsprekingen bij Lucas zijn scherp en direct. Jezus richt zich tot mensen die armoede, verdriet en afwijzing kennen en noemt hen gelukkig. Niet omdat armoede of lijden op zichzelf goed zouden zijn maar omdat God zich juist over hen ontfermt en hun toekomst in handen neemt. Tegelijkertijd laat Hij wee-roepen horen. Hij waarschuwt hen die menen genoeg aan zichzelf te hebben en hun zekerheid zoeken in bezit, succes of menselijke waardering. Ook Paulus wijst in de eerste lezing op de voorlopigheid van deze wereld. Hij roept de gelovigen op zich niet te verliezen in wat tijdelijk is maar hun leven te richten op wat blijvende waarde heeft. Dat betekent niet dat aardse verantwoordelijkheden er niet toe doen maar wel dat zij in het licht van Gods Koninkrijk moeten worden gezien. Petrus Claver die wij vandaag gedenken laat met zijn leven zien, dat die woorden geldig zijn voor alle tijden. Hij koos ervoor zijn leven te wijden aan mensen die door anderen vergeten waren of vernederd werden. In de slaven zag hij broers en zussen met een onaantastbare menselijke waardigheid. Zijn voorbeeld laat zien dat het Evangelie niet alleen vraagt om mooie woorden maar vooral om daden, om een levenshouding waarin de minsten gezien worden. De lezingen van vandaag nodigen ook ons uit om na te gaan waar wij onze zekerheid zoeken. Is ons hart gericht op bezit, aanzien en gemak? Of durven wij ons toe te vertrouwen aan Gods beloften? Wie leeft vanuit het Evangelie ontdekt dat ware rijkdom niet ligt in wat wij bezitten maar in de liefde die wij ontvangen van God en doorgeven aan anderen.

voorbede:

Laten wij bidden tot God, die oog heeft voor de kleinen en geringe mensen:

- voor de Kerk: dat zij steeds een geloofwaardige getuige mag zijn van het Evangelie en bijzondere aandacht houdt voor mensen die lijden onder armoede, uitsluiting en onrecht;
- voor allen die bestuurlijke of maatschappelijke verantwoordelijkheid dragen: dat zij zich inzetten voor rechtvaardigheid en de bescherming van de menselijke waardigheid;
- voor mensen die arm zijn, verdriet hebben of zich eenzaam voelen: dat zij Gods nabijheid mogen ervaren in de zorg en liefde van medemensen;
- voor hen die veel bezitten of invloed hebben: dat zij hun gaven gebruiken ten dienste van anderen en zich niet laten beheersen door eigenbelang;
- voor onze eigen geloofsgemeenschap: dat wij de moed hebben om de waarden van Gods Koninkrijk boven eigen gemak te stellen en Christus te herkennen in de kwetsbare medemens.

God onze Vader, U kent de verlangens van ons hart. Maak ons vrij van alles wat ons van U verwijdt en leer ons leven volgens het Evangelie van uw Zoon, die leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen. Amen.

gebed over de gaven:

AM:blz.1105 (WM:blz.541)

communietekst: AM:blz.1105 (WM:blz.542)
gebed na de communie: AM:blz.1105 (WM:blz.542)

DONDERDAG 10 SEPTEMBER 2026 IN DE DRIEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing 1 Kor.8,1b-7.10-13 (III,nr.271,blz.469)(WM:blz.1453)
tussenzang ps.139,1-3.13-14ab.23-24 (III,blz.470)(WM:blz.1454)
evangelie Lc.6,27-38 (III,nr.272,blz.471)(WM:blz.1454)

Op de vrije weekdays in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de drieëntwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.119(118),137.124

Gij zijt rechtvaardig, Heer, en uw oordeel is juist. Behandel uw dienaar overeenkomstig uw goedheid.
AM:blz.499 (WM:blz.193)

inleiding:

Het principe van: 'Ieder voor zich en God voor ons allen' lijkt vandaag de dag onze maatschappij en ons leven te bepalen. In onze individualistisch ingestelde maatschappij staat het ik voorop. Het is een wereld die haaks staat op de boodschap die wij vandaag te horen krijgen. Jezus houdt ons de gouden regel voor van: zoals je wilt dat de mensen je behandelen, zo moet je de mensen behandelen. We moeten onze naaste niet zien als iemand die er is om mijn behoeften, mijn verlangens en mijn gedachten over te nemen. Nee, we moeten los zien te komen van onszelf ten bate van onze medemens. We moeten oor en oog hebben voor de mens die voor mij staat en kijken wat voor hem of haar goed is. Jezus heeft ook altijd zo geleefd. Hij ging in zijn doen en laten uit van de mensen om Hem heen. Het is vaak een voorbeeld, een weg waar wij ver van zijn afgeweken omdat we zelfs God naar onze hand willen zetten. Als er al iets is waar wij vergeving voor moeten vragen dan is het dit wel.

gebed:

God, Gij hebt ons verlost en tot uw geliefde kinderen aangenomen. Zie in uw goedheid naar allen die Gij als een vader bemint. Geef hun die in Christus geloven de ware vrijheid en het erfdeel in het eeuwig leven. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...
AM:blz.499 (WM:blz.193)

bezinning:

Wij mensen willen ergens bij horen. Dat zit diep in ons wezen verankerd. We bejubelen de mensen die in ons straatje passen en komen in verzet tegenover mensen die anders doen en anders handelen. Van kleins af aan voelen we dit. Als iemand 'anders' is dan 'normaal' en daarom buitengesloten wordt kan dat grote impact hebben op diens leven. Zo dragen wij vaak de 'wonden' van onze kinderjaren met ons mee, wonden die kunnen opspelen in ons volwassen leven. Mensen hebben er dan soms ook veel voor over om niet buiten de boot te vallen, om zulke wonden niet op te lopen. En toch, mensen blijven zich koesteren in de kring van gelijkgezinden en sluiten op deze manier andere mensen buiten. Jezus waarschuwt ons vandaag. We moeten niet menen 'loon' te ontvangen als we met gelijkgezinden goed omgaan en anderen buitensluiten. Mensen die ons minder liggen, die van onze kant op minder sympathie kunnen rekenen, daar moet ook onze aandacht naar uitgaan. Het zal ons misschien moeite kosten omdat we anders moeten gaan denken. Doen wij dat niet dan kan dat, volgens de apostel Paulus leiden tot eigenwaan. Het gaat erom lief te hebben. Onze kennis moet afdalen naar ons hart en daar moet de liefde het overnemen. Want soms

is het nodig om iets goeds achterwege te laten als het voor een ander een doorn in het oog is, als het een ander schade berokkent. We zouden moeten uitzien naar wat voor een ander goed is. En daarvoor geeft Jezus ons opdrachten: beminnen, barmhartig zijn, niet oordelen, niet veroordelen, vrij spreken en geven. Dat is hoe wij ons ten overstaan van onze naaste zouden moeten verhouden en vooral naar die mensen toe die ons minder goed liggen, waar we normaal met een grote boog omheen zouden lopen. Als we Jezus op de goede weg willen volgen dan zouden we dit kunnen samenvatten met de volgende woorden: "Wat jij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet." Jezus zelf formuleert het, zoals bij alles, in positieve zin: behandel de mensen zoals je zelf behandeld wilt worden. De maat die wij voor onze medemens gebruiken die zal ook voor ons gebruikt worden. Als we kijken hoe God van ons houdt dan kan het niet anders dan dat dat zijn weerslag heeft op onze omgang met onze medemens.

voorbede:

Gods goedheid is onbegrensd. In het vertrouwen dat Hij met ieder van ons het goede voorheeft spreken wij voor Hem onze bede uit:

- voor onze (parochie)gemeenschap: dat wij elkaar niet uit het oog verliezen en onze aandacht uit laten gaan naar datgene wat goed is voor een ander;
- voor de mensen die zich opsluiten in kringen van gelijkgezinden: dat hun hart geraakt mag worden door Gods liefde en hun aandacht uitgaat naar iedere mens die op hun weg komt;
- voor onszelf: dat Gods Woord ons inspireert en onze kennis laat afdalen in ons hart en daar tot liefde mag uitbloeien;
- voor eenzamen, zieken, bejaarden en gehandicapten: dat er in onze samenleving ook voor hen plek, aandacht en zorg is;
- voor onze dierbare overledenen: dat Gods liefde en barmhartigheid nu voor altijd hun deel mag zijn. Heer onze God, wil onze bede aanhoren en ons geven wat goed voor ons is. Open ons hart voor iedere medemens opdat eenieder in het leven zijn of haar geluk vindt en het geluk van onze naasten ook aan ons geluk mag bijdragen. Dat vragen wij door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven:	AM:blz.500 (WM:blz.194)
communietekst:	AM:blz.501 (WM:blz.194)
gebed na de communie:	AM:blz.501 (WM:blz.194)

VRIJDAG 11 SEPTEMBER 2026 IN DE DRIEENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing	1 Kor.9,16-19.22b-27 (III,nr.273,blz.473)(WM:blz.1456)
tussenzang	ps.84,3-6a.8a.12 (III,blz.474)(WM:blz.1456)
evangelie	Lc.6,39-42 (III,nr.274,blz.475)(WM:blz.1457)

Op de vrije weekdagen in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de drieëntwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.119(118),137.124

Gij zijt rechtvaardig, Heer, en uw oordeel is juist. Behandel uw dienaar overeenkomstig uw goedheid.
AM:blz.499 (WM:blz.193)

inleiding:

Als wij samenkomen om Eucharistie te vieren is er niet zelden sprake van een starre houding. Dat wil zeggen: we blijven zitten, antwoorden niet op hetgeen er gebeden wordt en velen wachten rustig af tot de dienst ten einde is. We kunnen ons afvragen waar we met ons hart zijn. Deze vraag mogen wij onszelf

stellen. Ben ik van harte betrokken op het vieren van de Eucharistie en roept dat diep in mij iets op zodat ik bijna niet anders kan, zoals het ook de drijfveer was van de apostel Paulus waarover we vandaag in de eerste lezing gaan horen. Kijken wij naar de antwoordpsalm: "Mijn ziel verlangt en hunkert naar uw heiligdom." Dit verlangen naar het belangrijkste in ons leven is vaak ondermaats of zelfs geblokkeerd door wereldse verlangens. Laten we daar aan het begin van deze viering vergeving voor vragen.

gebed:

God, Gij hebt ons verlost en tot uw geliefde kinderen aangenomen. Zie in uw goedheid naar allen die Gij als een vader bemint. Geef hun die in Christus geloven de ware vrijheid en het erfdeel in het eeuwig leven. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.499 (WM:blz.193)

bezinning:

Wij kunnen van mening zijn dat we het allemaal goed voor elkaar hebben in ons leven terwijl wij intussen wel ziende blind zijn. Ons zicht op wat écht van belang is, vertoont blinde vlekken of we zien het helemaal niet. En als wij ons dan ook nog begeven onder mensen die ook niet zien, dan kan dit niet zo'n goede afloop hebben. We hoorden Jezus dan ook zeggen dat we als blinden niet andere blinden kunnen leiden. Beiden vallen dan in de kuil. En zo keren we terug naar het onderwerp waar het gisteren ook over ging: hoe om te gaan met elkaar? Dat dit niet altijd even gemakkelijk is, is duidelijk. Mensen schijnen steeds vaker last te hebben van een 'kort lontje'. Velen kunnen nergens meer tegen en bij het minste of geringste slaat het vuur in de pan. Hoe komt dit toch? Eén van de oorzaken zou kunnen zijn dat mensen geen kritiek meer kunnen verdragen. Het wordt ook niet meer aan kinderen geleerd. Uit gemakzucht wordt gezocht hoe ze hun zin te geven. En dan, als de echte, harde wereld zich aandient, dan weten ze zich geen raad. De 'ander' heeft het niet bij het rechte eind. Of om het in termen van het evangelie van vandaag te zeggen: die ziet het niet goed. Maar intussen merken we de balk in ons eigen oog niet op. We vallen soms over kleinigheden van anderen terwijl het bij onszelf tig keer erger is. Wat zou het goed zijn om onszelf eens wat vaker een spiegel voor te houden en er écht in te durven kijken. Wij doen alles om een vergankelijke krans terwijl het ons te doen moet zijn om een onvergankelijke. Dit vraagt wel om een bepaalde levenshouding die we van Jezus aangeleerd krijgen. We moeten onze weg kennen en daar goed getraind en uitgerust aan timmeren. Dan zullen we ons niet als blinden op weg begeven. Dat wij in ons leven steeds opnieuw de nabijheid van de Heer opzoeken, in zijn huis om geestelijk gevoed te worden door zijn Woord en zijn Lichaam en Bloed. Als wij hier diep van binnen op gebrand zijn dan is de viering van de Eucharistie één en al vreugde en krijgen wij de kracht om onszelf onder ogen te komen en om goed om te gaan met onze naaste.

voorbede:

In het vertrouwen dat God ons op onze wegen leidt en ons leven vrucht wil laten dragen bidden wij:

-voor de mensen die in woord en daad het geloof verkondigen: dat ze niet ontmoedigd raken en steeds wegen vinden dat het vuur in hen doet oplaaien;

-voor onszelf: dat ons de tijd en gelegenheid gegeven mag worden om een ander beter te leren kennen in plaats van alleen maar een mening te vormen door wat wij horen;

-voor allen die het woord van trouw hebben gegeven in het Huwelijk, het Priesterschap, het Diaconaat of het religieuze leven: dat zij stand houden in wat zij beloofd hebben en daarin zingeving en geluk vinden;

-voor de zieken en voor de mensen die met zorgen en angsten de toekomst inkijken: dat Gods liefde hen mag raken en dragen zodat zij ervaren dat ze er nooit alleen voorstaan;

-voor de mensen die door God geroepen zijn om het aardse achter zich te laten om het eeuwige leven binnen te gaan: dat ze Gods liefde mogen ervaren en beloond mogen worden voor de momenten dat hun weg moeizaam was en ze stand wisten te houden.

Heer onze God, luister naar hetgeen wij U in ons gebed voorleggen en wil ons geven wat goed voor

ons is in het besef dat U ons beter kent dan wij onszelf kennen. Dat uw liefde in ons hart gesloten mag worden zodat wij in en met ons leven goede vruchten kunnen voortbrengen en de wedstrijd, waarvoor we ons hebben ingeschreven, tot een goed einde weten te brengen. Dat vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.500 (WM:blz.194)
communietekst: AM:blz.501 (WM:blz.194)
gebed na de communie: AM:blz.501 (WM:blz.194)

ZATERDAG 12 SEPTEMBER 2026 IN DE DRIENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE GEDACHTENIS
VAN DE HEILIGE NAAM VAN MARIA wit

eerste lezing 1 Kor.10,14-22 (III,nr.275,blz.476)(WM:blz.1458)
tussenzang ps.116,12-13.17-18 (III,blz.477)(WM:blz.1459)
evangelie Lc.6,43-49 (III,nr.276,blz.478)(WM:blz.1459)

openingstekst: *vgl.Judit 13,18-19*

Gezegend zijt gij, maagd Maria, door de Heer, de allerhoogste God, meer dan alle vrouwen op aarde, want uw naam heeft Hij zo groot gemaakt dat uw lof nooit zal wijken uit de mond der mensen.

inleiding:

In het evangelie van vandaag spreekt Jezus over een boom die aan zijn vruchten wordt herkend en over een huis dat op een rots is gebouwd. Hij nodigt ons uit om stil te staan bij ons hart, de bron van onze woorden en daden. Zijn Woord roept ons op om ons leven te bouwen op Hem, die ons een stevig fundament geeft. Laten wij ons openstellen voor Gods genade en ons voorbereiden op deze Eucharistieviering door onze zonden te erkennen.

gebed:

Almachtige God, wij vragen U dat de heilige maagd Maria aan allen die haar vereren om haar naam vol heerlijkheid, de weldaden mag schenken van uw barmhartigheid. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

bezinning:

In het evangelie van vandaag gebruikt Jezus twee eenvoudige beelden die iedereen begrijpt: een boom die vruchten draagt en een huis dat gebouwd wordt op een fundament. Met deze beelden nodigt Hij ons uit om niet alleen naar de buitenkant van ons leven te kijken maar vooral naar wat er leeft in ons hart. Jezus zegt: "Elke boom wordt aan zijn vruchten gekend." Goede vruchten komen voort uit een goede boom. Daarmee wil de Heer ons leren dat onze woorden, onze keuzes en onze daden niet zomaar uit het niets ontstaan. Zij komen voort uit wat wij in ons hart koesteren. Daarom is de vraag niet alleen: "Wat heb ik gedaan?" maar ook: "Waarom heb ik het gedaan?" Welke intenties leven er in mij? Laat ik mij leiden door liefde, geloof en vertrouwen, of door eigenbelang, angst of bitterheid? De Schrift leert ons dat het hart het centrum van de mens is, de plaats waar beslissingen worden genomen. God kijkt niet alleen naar onze uiterlijke prestaties; Hij ziet het hart. Dat is troostend, want Hij kent ook onze strijd, onze zwakte en ons verlangen om beter te worden. Daarom mogen wij vandaag bidden met de woorden van de psalm: "Scheep in mij een zuiver hart, o God." Jezus geeft ons ook een eenvoudige manier om onszelf te onderzoeken. Hij zegt: "Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over." Onze gesprekken onthullen vaak wat er diep in ons leeft. Spreken wij woorden van hoop, bemoediging en dankbaarheid? Of overheersen klacht, kritiek en negatieve gedachten? Onze woorden kunnen een spiegel zijn van de toestand van ons hart. Vervolgens spreekt Jezus over het huis dat op de rots gebouwd is. Die rots is Christus zelf. Een christelijk leven kan alleen standhouden wanneer het gegrondvest is op Hem. Niet alleen door zijn

woorden te horen, maar door ze ook in praktijk te brengen. Wanneer stormen komen, en die komen in ieder mensenleven, blijft het huis overeind als het rust op het vaste fundament van Gods liefde. Laten wij daarom vandaag opnieuw kiezen voor die weg die Jezus ons aanwijst: naar Hem toe gaan, naar Hem luisteren en zijn woord beleven. Moge Maria, die Gods Woord in haar hart bewaarde, ons helpen om ons leven op Christus te bouwen, zodat wij goede vruchten dragen en standvastig blijven in geloof, hoop en liefde.

voorbede:

Broeders en zusters, laten wij bidden tot God, onze Vader, die ons roept om goede vruchten voort te brengen en ons leven te bouwen op Christus, de vaste rots:

-voor de Kerk van Christus: dat zij door haar verkondiging en getuigenis velen mag helpen hun leven te bouwen op het fundament van het Evangelie;

-voor paus, bisschoppen, priesters en diakens: dat zij met een zuiver hart Gods Woord verkondigen en de gelovigen voorgaan op de weg van geloof, hoop en liefde;

-voor allen die verantwoordelijkheid dragen in de samenleving: dat zij zich laten leiden door rechtvaardigheid, wijsheid en zorg voor de zwaksten;

-voor mensen die beproevingen, ziekte, verdriet of eenzaamheid dragen: dat zij kracht vinden in Christus, de rots die standhoudt in iedere storm van het leven;

-voor onze parochiegemeenschap: dat ons hart vervuld mag zijn van Gods liefde, zodat onze woorden en daden goede vruchten voortbrengen voor allen die wij ontmoeten;

-voor onze overleden familieleden, vrienden en parochianen: dat zij mogen wonen in het huis van de Vader, waar vreugde en vrede geen einde kennen.

God, onze Vader, Gij kent wat leeft in ons hart. Verhoor onze gebeden en geef dat wij steeds meer gaan lijken op uw Zoon, Jezus Christus, onze Heer. Amen.

gebed over de gaven:

Heer, wij vragen U: laat de heilige Maria, altijd maagd, als onze voorspreekster onze gaven bij U aanbevelen en ons voor uw majesteit aanvaardbaar maken nu wij haar naam vereren. Door Christus onze Heer.

communietekst: *vgl.Lc.1,48*

Alle geslachten prijzen mij zalig, omdat God heeft neergezien op zijn nederige dienstmaagd.

gebed na de communie:

Heer, laat ons op voorspraak van Maria, de Moeder van God, de genade van uw zegen ondervinden, zodat wij in al onze noden haar hulp ervaren nu wij U eren in deze viering omwille van haar naam. Door Christus onze Heer.

ZONDAG 13 SEPTEMBER 2026 VIERENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR groen

eerste lezing Sir.27,30-28,7 (A,blz.385)(ZM:blz.627)

tussenzang ps.103,1-4.9-12 (A,blz.386)(ZM:blz.627)

tweede lezing Rom.14,7-9 (A,blz.386)(ZM:blz.628)

evangelie Mt.18,21-35 (A,blz.387)(ZM:blz.628)

openingstekst: *Sir.36,15-16*

Geef vrede, Heer, aan wie op U vertrouwen; toon dat uw profeten de waarheid hebben gesproken. Verhoor de gebeden van uw dienaar en van uw volk Israël.

AM:blz.502 (ZM:blz.223)

inleiding:

Vergeven kan bevrijdend werken. Zo weten we hopelijk uit eigen ervaring. “Zeventig maal zevenmaal” wordt ons gevraagd aan die beweging van bevrijding mee te doen. Het zal niet altijd lukken. Maar diep in ons hart weten we: zonder barmhartigheid is er geen leven. Niet voor onszelf en niet voor anderen. Vertrouwen we ons daarom toe aan onze barmhartige Vader.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, Schepper en Heer van al wat bestaat, zie naar ons om. Geef dat wij U dienen met heel ons hart en de genade van uw verzoening ondervinden. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.502 (ZM:blz.223)

ofwel:

Heer onze God, omdat Gij machtig zijt kunt Gij barmhartig zijn. Uw trouw en uw geduld zijn grenzeloos. Geef dat ook wij elkaar van harte vergeven, en zo genade vinden in uw ogen. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.502

bezinning:

Het evangelie vraagt een vergeving die van harte is. Geen vergiffenis die dient om de grootmoedigheid van de vergever in de verf te zetten. In de zin van : ‘Zie eens hoe edelmoedig ik ben!’ Dat is geen vergeving, dat is vernedering. Echte vergeving heeft geen woorden nodig. Verleden tijd wordt gewoon voltooid verleden tijd. Vergeving is een voortdurende levenshouding: geen momentopname. Even belangrijk is dat men zichzelf kan vergeven: dat men de eigen misstappen en fouten kan verwerken tot groter levenswijsheid en betere zelfkennis. Als vergeven een levenshouding is, een levenskunst, kan men ook zijn ouders en zijn voorouders vergeven: met de glimlach en met humor kunnen vertellen over de fouten in zijn opvoeding, over de niet gekregen kansen, om de erfelijke factoren die kunnen tegenvallen. Zo is toch het leven van de mensen: altijd onvolmaakt, met haken en ogen aan mekaar gebreid. Een cultuur van vergeving kan ons behoeden voor veel verkramping en verzuring. Ons eigen levensgeluk staat hier op het spel. Voor Jezus was vergeving meer dan een menselijke omgangsvorm. De menselijke vergeving was voor Hem een voorwaarde voor de goddelijke vergeving. Zo deed Hij ons bidden: “Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren.” Onze maat van vergeving, wordt de maat van Gods vergeving. We maken het enkele ogenblikken stil zodat dit evangelie ons hart kan binnentreden.

geloofsbelijdenis

voorbede:

Richten we ons tot God, de barmhartigheid in persoon:

- dat zijn Kerk niet ophoudt zijn barmhartigheid te verkondigen aan een wereld waarin mensen zich maar moeilijk met elkaar kunnen verzoenen;
 - dat volkeren en staten elkaar de tijd en de kans geven om anders te worden;
 - dat niet kwaad en zonde de mensen in hun macht houden maar de wens en de wil om telkens weer een nieuw begin te maken;
 - dat wij in onze regelmatige ontmoeting met de Heer de kracht vinden om verzoenend te leven.
- Hemelse Vader, luister naar onze beden en schenk verhooring. Door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.503 (ZM:blz.224)

communitiekst: AM:blz.503 (ZM:blz.224)

gebed na de communie: AM:blz.504 (ZM:blz.225)

gezangen en liederen:

GR.blz.336; Laus Deo blz. A-1316

MAANDAG 14 SEPTEMBER 2026 FEEST VAN KRUISVERHEFFING rood

eerste lezing Num.21,4-9 (IV,nr.92,blz.158)(WM:blz.1722)(ZM:blz.914)

tussenzang ps.78,1-2.34-38 (IV,blz.159)(WM:blz.1723)(ZM:blz.915)

tweede lezing Fil.2,6-11 (IV,nr.93,blz.159)(WM:blz.1722)(ZM:blz.915)

evangelie Joh.3,13-17 (IV,nr.94,blz.160)(WM:blz.1723)(ZM:blz.916)

openingstekst: *naar Gal.6,14*

Wij roemen in het kruis van de Heer Jezus Christus. In Hem is ons heil, ons leven en verrijzenis, door wie wij verlost en bevrijd zijn.

AM:blz.913 (WM:blz.394)(ZM:blz.276)

inleiding:

Vandaag viert de Kerk het feest van de Kruisverheffing. Op het eerste gezicht lijkt dit misschien vreemd: waarom vereren wij een kruis, een instrument van lijden en dood? Voor christenen is het kruis echter veel meer dan een werktuig van terechtstelling. Door het lijden, sterven en verrijzen van Jezus Christus is het kruis het grootste teken geworden van Gods liefde voor de mensheid. Waar de wereld in het kruis een nederlaag zag, openbaart God een overwinning: de overwinning van de liefde op de haat, van de genade op de zonde en van het leven op de dood. Dit feest vindt zijn oorsprong in de vierde eeuw. Nadat de heilige Helena volgens overlevering het kruis van Christus had teruggevonden in Jeruzalem, werd het op 14 september 335 plechtig aan de gelovigen getoond ter verering. Sindsdien viert de Kerk op deze dag de verheffing van het heilig Kruis. De spirituele betekenis van dit feest is ook vandaag nog zeer actueel. Ieder mens draagt immers zijn eigen kruis: zorgen, ziekte, verdriet, teleurstellingen of onzekerheden. Het kruis van Christus leert ons dat God niet afwezig is in ons lijden maar het heeft willen delen. Sinds Christus het kruis heeft gedragen, is geen enkel menselijk lijden nog zonder betekenis of zonder hoop. Wanneer wij vandaag het kruis vereren, vereren wij niet het lijden op zich, maar Christus die uit liefde voor ons zijn leven heeft gegeven. Wij richten onze blik op Hem die ons toont dat de weg van liefde, trouw en zelfgave uiteindelijk leidt naar de verrijzenis en het eeuwige leven. Moge deze viering ons helpen het kruis niet alleen te zien als een last maar ook als een teken van Gods nabijheid, liefde en overwinning. Belijden wij onze schulden om de Eucharistie goed te kunnen vieren, bekeren wij ons tot God, bidden wij nederig.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, om ons mensen te verlossen hebt Gij gewild dat uw eniggeboren Zoon de dood zou ondergaan aan het kruis. Wij bidden U: laat ons, die op aarde dit mysterie hebben leren kennen, de weldaden van zijn verlossing genieten in de hemel. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.913 (WM:blz.394)(ZM:blz.276)

bezinning:

Wanneer iemand u zou vragen: wat is het belangrijkste teken van het christelijk geloof? Dan zouden de meesten van ons onmiddellijk antwoorden: het kruis. Wij maken het kruisteken wanneer wij bidden. Het kruis hangt in onze kerken, in onze huizen en soms dragen wij het om onze hals. Maar hebt u zich ooit afgevraagd waarom juist het kruis het teken van christenen is geworden? Want oorspronkelijk was het kruis geen mooi of eerbiedwaardig symbool. Het was een teken van vernedering, lijden en dood. Niemand zou in de tijd van Jezus een kruis in huis hebben opgehangen. Toch vereren wij vandaag het

kruis. Waarom? Het antwoord vinden wij in de lezingen van vandaag. In de eerste lezing horen wij hoe het volk Israël door de woestijn trekt. Het volk moppert tegen God en tegen Mozes. Het verliest zijn vertrouwen. Dan worden velen getroffen door giftige slangen. Wanneer zij hun fout erkennen en om hulp vragen, geeft God aan Mozes een bijzondere opdracht: een bronzen slang maken en die omhooghouden. Iedereen die daarnaar opziet, blijft in leven. Dat verhaal lijkt vreemd totdat wij het evangelie horen. Jezus verwijst zelf naar deze gebeurtenis en zegt: "Zoals Mozes in de woestijn de slang omhoog heeft geheven, zo moet ook de Mensenzoon omhoog worden geheven." Jezus spreekt hier over zijn kruis. Zoals de Israëlieten naar de bronzen slang moesten opzien om gered te worden, zo worden wij uitgenodigd op te zien naar Christus aan het kruis. Maar wat zien wij eigenlijk wanneer wij naar het kruis kijken? Wij zien geen mislukking. Wij zien geen nederlaag. Wij zien de liefde van God. Wij zien een God die de mens niet opgeeft. Een God die niet op afstand blijft wanneer de mens lijdt. Een God die zelf onze pijn, onze zonden en onze dood op zich neemt. Dat is de grote boodschap van het evangelie van vandaag. Jezus zegt immers: "God heeft de wereld zo zeer liefgehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven." Niet omdat wij het verdiend hadden. Niet omdat wij volmaakt zijn. Maar omdat God liefde is. Wanneer wij naar het kruis kijken, zien wij hoe kostbaar wij voor God zijn. Elke keer dat wij twijfelen aan Gods liefde, hoeven wij slechts naar het kruis te kijken. Daar hangt het antwoord. De tweede lezing gaat nog een stap verder. Paulus vertelt ons dat Christus, hoewel Hij God was, zichzelf heeft vernederd. Hij heeft niet gekozen voor macht, rijkdom of succes. Hij koos de weg van nederigheid, dienstbaarheid en gehoorzaamheid, zelfs tot de dood aan het kruis. En juist daarom heeft de Vader Hem verheven boven alles. Dat is een boodschap die onze wereld hard nodig heeft. Wij leven in een cultuur waarin velen streven naar succes, invloed en erkenning. Jezus toont ons een andere weg: de weg van liefdevolle zelfgave. Het kruis leert ons dat echte grootheid niet bestaat uit wat wij bezitten maar uit hoeveel wij liefhebben. Ieder van ons draagt zijn eigen kruis. Misschien is het een ziekte, een verdriet, een teleurstelling, een zorg om een geliefde of een last die niemand anders ziet. Het feest van vandaag zegt ons niet dat die kruisen verdwijnen. Maar het zegt ons wel dat wij ze niet alleen dragen. Christus is ons voorgedaan. Hij draagt ons wanneer wij moe zijn. Hij geeft hoop wanneer wij ontmoedigd raken. Hij laat zien dat achter Goede Vrijdag altijd Pasen wacht. Laten wij daarom vandaag met vertrouwen opzien naar het kruis. Niet als een teken van dood maar als een teken van leven. Niet als een teken van wanhoop maar als een teken van hoop. Niet als een teken van nederlaag maar als het grootste teken van Gods liefde. Want wie naar Christus kijkt, ontdekt dat liefde sterker is dan zonde, sterker dan lijden en zelfs sterker dan de dood.

voorbede:

Broeders en zusters, in het kruis van Christus heeft God zijn liefde voor de wereld geopenbaard. Daarom leggen wij vol vertrouwen onze gebeden aan Hem voor:

- bidden wij voor de herders van de Rooms-Katholieke Kerk en voor alle gelovigen: dat zij, gesterkt door het kruis van Christus, met vreugde en overtuiging het Evangelie verkondigen aan alle volkeren;
- bidden wij voor de leiders van de volken: dat zij hun macht niet gebruiken voor eigen belang maar zich inzetten voor vrede, gerechtigheid en de bescherming van de meest kwetsbaren in onze samenleving;
- bidden wij voor allen die een zwaar kruis dragen: zieken, armen, bedroefden, eenzamen, vluchtelingen en allen die lijden naar lichaam of geest. Dat zij troost, hoop en kracht vinden in de liefde van de gekruisigde Heer;
- bidden wij voor allen die God zoeken of nog niet kennen: dat zij in Jezus Christus de liefde van de Vader mogen ontdekken en dat christenen hen met woord en daad het Goede Nieuws verkondigen;
- bidden wij voor onze parochiegemeenschap: dat wij, verenigd rond het kruis van Christus, groeien in geloof, hoop en liefde en een levend getuigenis zijn van Gods barmhartigheid;
- bidden wij voor onze overleden dierbaren en voor allen die ons zijn voorgedaan met het teken van het geloof: dat zij mogen delen in de heerlijkheid van de verrezen Heer; en voor hun nabestaanden, dat zij troost, geloof en vertrouwen ontvangen.

Heer onze God, Gij hebt uw Zoon verheven aan het kruis tot redding van de wereld. Verhoor onze gebeden en laat ons steeds leven uit de kracht van zijn liefde. Door Christus, onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.913 (WM:blz.394)(ZM:blz.277)
communietekst: AM:blz.914 (WM:blz.395)(ZM:blz.278)
gebed na de communie: AM:blz.914 (WM:blz.395)(ZM:blz.278)

gezangen en liederen: GR.blz.598; Laus Deo blz.1310

DINSDAG 15 SEPTEMBER 2026 GEDACHTENIS VAN DE HEILIGE MAAGD MARIA MOEDER VAN SMARTEN
wit

eerste lezing Hebr.5,7-9 (IV,nr.95,blz.161)(WM:blz.1724)
tussenzang ps.31,2-6.15-16.20 (IV,blz.162)(WM:blz.1724)
sequentie "Stabat Mater" (tekst na 'gebed')
evangelie Joh.19,25-27 (IV,nr.96,blz.163)(WM:blz.1725)
of Lc.2,33-35 (IV,nr.97,blz.163)(WM:blz.1725)

openingstekst: Lc.2,34-35

Simeon sprak tot Maria: Zie, dit Kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord.

AM:blz.915 (WM:blz.396)

inleiding:

De dag na het feest van Kruisverheffing vierten wij de gedachtenis van Maria, Moeder van Smarten. In de openingstekst, die genomen is uit het gebeuren rond Jezus' opdracht in de tempel, krijgt Maria te horen dat haar Kind een teken van tegenspraak zal zijn en dat haar eigen ziel door een zwaard zal worden doorboord. De realisatie van deze woorden liet niet lang op zich wachten. De vlucht naar Egypte, het drie dagen lang zoeken naar de twaalfjarige Jezus; langzaam maar zeker werd Maria binnengeleid in het geheim van haar Zoon, dat nu eenmaal vanaf het begin in het teken stond van lijden en kruis. Belangrijk is in deze het volgende vers uit het Lucasevangelie: "Maria bewaarde al de woorden (over en van Jezus) in haar hart en overwoog ze bij zichzelf." Doen wij evenzo, dan zullen wij daar staan waar Maria reeds op ons wacht en wel onder het kruis van haar Zoon.

gebed:

God, Gij hebt gewild dat Maria uw Zoon nabij was als een moeder vol van smarten, toen Hij omhoog geheven was aan het kruis. Wij bidden U: geef uw Kerk die samen met haar in Christus' lijden deelt ook de vreugde deelachtig te worden aan zijn verrijzenis. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.915 (WM:blz.396)

Voor het alleluia kan de sequentie "Stabat Mater" worden gebeden of gezongen:

Met de tranen in haar ogen,
stond de Moeder diep bewogen,
naast het kruis waar Jezus hing.

Door haar pijnlijk zuchtend harte,
overstelp't van wee en smarte,
't scherpe zwaard van droefheid ging.

Hoe bedrukt hoe neergeslagen,

moest de zegenrijke klagen,
om Gods eengeboren Zoon.

Ach, hoe schreide en hoe kreet zij,
en wat folteringen leed zij,
bij't aanschouwen van die hoon.

Wie kan nu zijn tranen houden,
en de Moeder hier aanschouwen,

in haar bitter zielewee.

Wie voelt niet zijn hart verscheuren,
die de Moeder zo ziet treuren,
lijdend met haar Jezus mee.

Zij zag Jezus voor de zonden
van zijn volk bedekt met wonden,
van de wrede geseling.

Zij zag haren Lief'ling sterven,
alle troost zijns Vaders derven,
tot de geest uit't lichaam ging.

Geef, o Moeder, bron van liefde,
dat ik lijd wat u doorgriefde,
geef mij dat ik met u klaag.

Ach, ontvlam mijn hart en zinnen,
dat ook ik mijn God mag minnen,
en dien Heiland steeds behaag.

Heil'ge Moeder, hoor mijn bede,
deel mij Christus' wonden mede,
diep ze drukkend in mijn hart.

Van uw Zoon, bedekt met wonden,
die zo leed om mijne zonden,
laat mij delen in de smart.

Laat mij met u medewenen,

mij met 's Heren leed verenigen,
tot het uur van mijnen dood.

Naast het kruishout wil ik toeven,
en mij daar met u bedroeven,
om het lijden, naamloos groot.

Maagd der maagden onvolprezen,
wil mij niet ongunstig wezen,
laat mij treuren aan uw zij.

Laat mij Christus' doodsstrijd strijden
deelgenoot van al zijn lijden,
laat mij sterven zoals Hij.

Laat zijn wonden mij doorwonden,
worde ik bij Zijn kruis verslonden
in het bloed van uwen Zoon.

Moge ik in 't vuur niet branden,
neem, o Maagd, mijn zaak in handen,
in het oordeel voor Gods troon.

Christus, wil bij mijn verscheiden,
door uw Moeder mij geleiden,
tot de overwinnaarsprijs.

Doe als 't lichaam dan zal sterven,
mijne ziel de glorie erven,
van het hemels paradijs. Amen.

bezinning:

Bij de gedachtenis aan de smarten van Maria denken wij waarschijnlijk spontaan aan het verdriet en de pijn van een moeder die lijdt omdat haar kind te lijden heeft. De betekenis van Maria's smarten gaat veel dieper. De eerste lezing uit de Hebreeënbrief geeft aan waar wij die diepte mogen zoeken. Hier wordt gesproken over Jezus, de Zoon van Maria. Van Hem wordt gezegd dat Hij in de school van het lijden gehoorzaamheid heeft geleerd. En deze gehoorzaamheid is voor ons oorzaak geworden van eeuwig heil. Welnu, Maria is haar Zoon in die school van gehoorzaamheid en lijden gevolgd. Haar 'fiat' kon zich ontplooien omdat zij in alles haar Zoon volgde en zijn doen en laten bij zichzelf overwoog. In tegenstelling tot de meeste apostelen stond zij dan ook onder het kruis. Daar moest zij zich opnieuw voegen naar Gods wil die zichtbaar werd in Jezus' gehoorzaamheid tot in de dood. Zo werd zij in haar medelijden met Jezus de Moeder van allen die Jezus op zijn kruisweg zouden gaan volgen. Moge deze Moeder van Smarten ons geven, dat wij de verlossingswaarde van Jezus' lijden steeds beter leren smaken.

voorbede:

Op voorspraak van Maria, Moeder van Smarten willen wij nu onze voorbeden uitspreken:

-bidden wij voor alle gelovigen van onze Kerk: dat wij met Maria telkens opnieuw plaats nemen

onder het kruis van haar Zoon;

-bidden wij voor onze wereldleiders: dat zij in hun taak de gerechtigheid maar ook de barmhartigheid niet uit het oog verliezen;

-bidden wij dat onze drukke samenleving opnieuw smaak mag ontwikkelen voor de weldaad van de stilte, werkplaats van Gods genade bij uitstek;

-bidden wij voor hen die ziek zijn naar lichaam geest of ziel;

-bidden wij voor onze dierbare overledenen: dat zij God mogen zien van aangezicht tot aangezicht.

Goede God en Vader, dit zijn onze gebeden. Wij leggen ze aan U voor. Wil ons verhoren en zegenen. Dat vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.916 (WM:blz.396)

communietekst: AM:blz.916 (WM:blz.397)

gebed na de communie: AM:blz.916 (WM:blz.397)

WOENSDAG 16 SEPTEMBER 2026 IN DE VIERENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR GEDACHTENIS VAN DE HH. CORNELIUS PAUS EN CYPRIANUS BISSCHOP MARTELAREN rood

eerste lezing 1Kor.12,31-13,13 (III,nr.281,blz.486)(WM:blz.1466)

tussenzang ps.33,2-5.12.22 (III,blz.487)(WM:blz.1467)

evangelie Lc.7,31-35 (III,nr.282,blz.488)(WM:blz.1468)

openingstekst: Ez.34,11 en 23-24

Zo spreekt de Heer: Ik zal mijn schapen bezoeken en hun een herder geven om hen te weiden; Ik, de Heer, zal hun God zijn.

AM:blz.1071 (WM:blz.518)

inleiding:

De heiligen van vandaag, de heiligen Cornelius en Cyprianus, waren beiden bisschop in de derde eeuw. Cornelius was dat in Rome. Hij was dus paus. Cyprianus was dat in Carthago in Noord-Afrika. Het was een moeilijke tijd voor de christenen. Van buitenaf waren er vervolgingen vanwege de Romeinse Staat. En binnen de Kerk heerste verdeeldheid. Deze beide heiligen zochten steun bij elkaar en hielden elkaar vast. Hun vriendschap heeft mooie vruchten opgeleverd. Met name stelden zij de barmhartigheid van God centraal in de kwestie van de gevallen christenen. Sommigen binnen de Kerk zeiden dat gevallen christenen niet meer in de schoot van de Kerk terug mochten keren. Maar de beide heiligen van vandaag hielden Gods barmhartigheid hoog en stonden de gevallen christenen toe om, na berouw en boete, in de schoot van de Kerk terug te keren. Ook wij allen hebben, zonder uitzondering, behoefte aan Gods barmhartigheid, iedere dag opnieuw. Laten wij daarom aan het begin van deze Eucharistie Gods barmhartigheid aanroepen. Bidden wij daarom onze schuldbelijdenis.

gebed:

God, Gij hebt uw volk in de heilige Cornelius en Cyprianus toegewijde herders geschonken en onverschrokken bloedgetuigen. Op hun voorspraak vragen wij: schenk ons volharding en sterkte in het geloof, en laat ons onvermoeid streven naar de eenheid van uw Kerk. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.917 (WM:blz.398)

bezinning:

Vandaag viert de Kerk twee martelaren uit de vroege kerk. Cornelius en Cyprianus. Cornelius werd in 251 bisschop van Rome. Hij had te kampen met de uiterlijke moeilijkheden van de vervolgingen maar ook met binnenkerkelijke verdeeldheid. Zijn kerkelijke tegenstrever was Novatianus, die ervan

uitging dat hij bisschop van Rome zou worden. Toen niet hij maar Cornelius gekozen werd, maakte Novatianus zich tot tegenpaus. Dat gaf de nodige spanningen in de Kerk van Rome. Verder kreeg Cornelius te maken met de strijdvraag: wat te doen met de gevallen christenen? Dat zijn christenen die bij de afgodendienst zich niet afzijdig hadden weten te houden uit angst voor de overheid. Zij lieten zich overhalen om deel te nemen aan de afgodendienst. Zij waren bezweken onder de druk van de heidense overheid. Konden zij weer in de Kerk opgenomen worden? Cornelius vond van wel. Hij kreeg steun van de bisschop van Carthago, Cyprianus. Beiden vertegenwoordigden het gematigde standpunt dat een afgevallene christen weer in de Moederkerk kan terugkeren na berouw en het doen van boete. Novatianus was daar mordicus op tegen. Deze beide bisschoppen kozen een gematigde lijn in het vraagstuk van de afgevallene christenen. In hun persoonlijk leven toonden zij grote kracht en moed door de marteldood te ondergaan. Paus Cornelius werd onder keizer Decius onthoofd in het jaar 253 en bisschop Cyprianus werd eveneens onthoofd onder keizer Valerianus in het jaar 258. Beiden zijn martelaren vanwege hun trouw aan Christus. Zij verkozen een aardse dood boven ontrouw aan de Heer. Dit toont dat zij geloofden in het paasgeheim van Jezus Christus. Zij geloofden dat lijden en kruis ons tot het eeuwig leven brengen. Dit is het belangrijkste wat beiden heiligen ons nalaten. Hun martelaarschap spreekt van hun trouw aan Christus en hun geloof in het eeuwig leven. Op ons rust de taak om dit getuigenis aan te nemen en in ons leven op te nemen. Om zelf te gaan leven uit het Paasgeheim van Jezus Christus.

voorbeeld:

Bidden wij op voorspraak van de heilige Cornelius en Cyprianus tot God onze barmhartige Vader:

- dat de Kerk in onze wereld de barmhartigheid van God geloofwaardig mag verkondigen;
- dat de leiders van de volkeren toenadering tot elkaar mogen zoeken en oplossingen mogen vinden tegen de gesel van oorlogen en terreur;
- dat de gelovigen weer opnieuw de grote waarde van het Sacrament van Boete en Verzoening mogen ontdekken;
- dat de zieken troost en opbeuring mogen vinden bij mensen die naar hen weten te luisteren;
- dat onze dierbare overledenen deel mogen krijgen aan hemelse glorie van de heiligen.

Heer onze God, onze toevlucht en onze kracht, luister naar de gebeden die wij vol vertrouwen aan U voorleggen. Geef ons uw zegen en verhoor ons bidden. Door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven:	AM:blz.917 (WM:blz.398)
communiegebed:	AM:blz.1071 (WM:blz.518)
gebed na de communie:	AM:blz.917 (WM:blz.399)

DONDERDAG 17 SEPTEMBER 2026 IN DE VIERENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE GEDACHTENIS VAN DE H.LAMBERTUS BISCHOP EN MARTELAAR* rood

eerste lezing	1Kor.15,1-11 (III,nr.283,blz.489)(WM:blz.1469)
tussenzang	ps.118,1-2.16ab-17.28 (III,blz.490)(WM:blz.1469)
evangelie	Lc.7,36-50 (III,nr.284,blz.491)(WM:blz.1470)

openingstekst:

De Heer sloot met zijn dienaar Lambertus een verbond van vrede. Hij stelde hem aan het hoofd van zijn volk en verleende hem de waardigheid van priester voor eeuwig.

AM:blz.1017 (WM:blz.400)

inleiding:

Elk jaar op 17 september vieren we de gedachtenis van de heilige bisschop Lambertus. In de reeks van de 21 bisschoppen van Maastricht is hij de enige geboren Maastrichtenaar. Goed opgeleid en geschoold trad hij aan als een vurige geloofsverkondiger die niet bang was. Pastoraal handelen

betekende voor hem zorgvuldig omgaan met de waarheid van het Evangelie. Uiteindelijk, nadat hij al meerdere malen bedreigd was, kostte het hem zijn leven toen hij Pepijns privéleven aan de kaak stelde omdat deze er een buitenechtelijke relatie op nahield. Zo ontving Lambertus de glorie van het martelaarschap in navolging van Christus.

gebed:

Almachtige en barmhartige God, wij vragen U ootmoedig: laat allen die Gij door de prediking van de heilige bisschop en martelaar Lambertus tot het geloof in uw eniggeboren Zoon hebt gebracht, door zijn voorspraak altijd trouw blijven aan hun christelijke roeping. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.1017 (WM:blz.400)

bezinning:

Wat een tegenstelling tussen de houding van Pepijn en de vrouw uit het evangelie. De eerste is niet gediend van commentaar op zijn leven. Kennelijk voelt hij zich boven alles en iedereen verheven en vraagt zich niet af welk onrecht hij zijn wettige echtgenote aandoet. Laat staan dat er enig besef is van bedrog en zonde. Er is immers nergens sprake van bekering. Integendeel. Hij wordt een moordenaar om het lastpak Lambertus de mond te snoeren. Heeft hij genoeg aan zichzelf? Heeft hij geen weet van ommekeer, van berouw en vergeving? Kennelijk niet. Hoe anders is de vrouw uit het evangelie. Ze heeft geen beste naam in de stad en zal door velen met de nek worden aangekeken. Maar diep in hart weet ze wel hoe haar leven is verlopen en waar de fouten en zonden zitten. Ze stapt over haar schaamte heen en weet zich geborgen in de liefde van Christus die een ommekeer teweeg brengt. Christus weet meer dan de omstanders en daarom kan Hij tegen haar zeggen: "Uw geloof heeft u gered" en "uw zonden zijn u vergeven" en "ga in vrede." Deze vrouw ontvangt de vrede in haar hart die de wereld haar niet kon geven. Ze is thuis gekomen in de barmhartige liefde van God. Ze heeft de schat gevonden die voor ieder van ons in het leven aanwezig is. Het komt aan op vertrouwen. Vertrouwen dat God onze schat is en ons geeft wat nog ontbreekt aan ons geluk als we op Hem durven vertrouwen.

voorbede:

Leggen we onze intenties neer bij God onze Vader:

- voor de gehuwden: dat ze hun wederzijdse liefde koesteren als een kostbare schat en elkaar telkens met nieuwe ogen mogen zien om hun liefde nieuw en fris te laten zijn in dankbaarheid naar God toe;
- voor de verkondigers van het Evangelie: dat zij met overtuiging Gods liefde aan de mensen bekend maken en dat God voor elke mens de levensweg begaanbaar houdt door vergeving waar dat nodig is;
- voor alle gelovigen: dat zij zich geen veroordelingen aanmatigen waardoor mensen vernederd en gekleineerd worden: dat ze helpen waar nodig om Gods barmhartigheid zichtbaar te maken en anderen de weg naar vergeving wijzen;
- voor de intenties van deze Eucharistie en voor allen die ziek zijn, voor de mensen die om ons gebed gevraagd hebben en voor hen die hun levenszin kwijt zijn geraakt: dat allen een bemoedigend woord mogen horen.

God, hemelse Vader, op voorspraak van bisschop Lambertus vragen wij U om verhoring van onze gebeden en sterk ons in het geloof dat ons tot heil en zaligheid strekt. Wij vragen het U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven:	AM:blz.1017 (WM:blz.400)
communietekst:	AM:blz.1017 (WM:blz.401)
gebed na de communie:	AM:blz.1018 (WM:blz.401)

VRIJDAG 18 SEPTEMBER 2026 IN DE VIERENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing 1 Kor.15,12-20 (III,nr.285,blz.493)(WM:blz.1472)

tussenzang ps.17,1.6-7.8b.15 (III,blz.494)(WM:blz.1473)
evangelie Lc.8,1-3 (III,nr.286,blz.495)(WM:blz.1473)

Op de vrije weekdays in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de vierentwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: Sir.36,15-16

Geef vrede, Heer, aan wie op U vertrouwen; toon dat uw profeten de waarheid hebben gesproken. Verhoor de gebeden van uw dienaar en van uw volk Israël.

AM:blz.502 (WM:blz.195)

inleiding:

Jezus, vergezeld van de twaalf en enkele vrouwen trekt door stad en dorp terwijl Hij de Blijde Boodschap verkondigde. Deze groep zal, zoals de mensen uit de steden en dorpen naar Jezus geluisterd hebben. Maar met zekerheid zullen ze meer gedaan hebben. Ze zullen de handen uit de mouwen hebben gestoken en de Blijde Boodschap in praktijk hebben gebracht: geholpen waar nodig en troostende woorden gesproken. Een hartelijke blik en een hand op de schouder. Een ogenschijnlijk klein gebaar kan veel voor mensen betekenen: in hun ellende zijn ze gezien. Maar ook voor hen die het goed ging waren ze er. Misschien om zo hun dankbaarheid te verwoorden, want niet alleen geven doet goed, ook ontvangen. Soms moet je daarvan bewust gemaakt worden. Laten we dan danken voor de mogelijkheid dat we Eucharistie kunnen vieren.

gebed:

God, Schepper en Heer van al wat bestaat, zie naar ons om. Geef dat wij U dienen met heel ons hart en de genade van uw verzoening ondervinden. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.502 (WM:blz.195)

bezinning:

Ons geloof vraagt om kennis en het gebruik van ons verstand. Dat is een kant maar dat is niet het enige. We geloven ook met ons hart. God heeft door de tijden heen op vele manieren tot de mensheid gesproken maar uiteindelijk heeft Hij zich definitief uitgesproken in de Logos: het Woord dat vlees geworden is, Jezus Christus. Zijn woorden en daden komen rechtstreeks tot ons door de evangeliën. Die woorden en daden kunnen ons inspireren tot navolging. Maar uiteindelijk zal het erop aankomen of we in staat zijn een relatie met Christus op te bouwen. We mogen weten dat wie God zoekt Hem heeft gevonden omdat Hij als eerste gesproken heeft. Dat geldt ook voor Christus. Ons antwoord op zijn spreken kan alleen wederliefde zijn. Die wederliefde bestaat niet alleen uit navolgen maar door in Christus een hele mens te worden. Een heilige mens mogen wij in Hem worden. Daar hebben we onze handen vol aan omdat we door kleinmenselijke gedrag en door zwakte Christus loslaten om te doen wat we voor beter houden dan wat het evangelie ons voorhoudt. Een voortdurend contact in gebed en het vieren van de Sacramenten kan ons hierbij helpen om onszelf los te laten en te groeien in die liefdesband met Christus. Oprechte liefde draait niet om zichzelf maar maakt vrij en bevrijdt: dat noemen we verlossing. Houden we dat doel voor ogen door elke dag in verbondenheid met Christus te leven.

voorbede:

Laten we met vertrouwen bidden tot onze hemelse Vader:

-voor allen die betrokken zijn bij catechese en voor de ouders: dat ze de liefde van Christus voor elk kind weten over te brengen om hen zo op weg te helpen naar volwassen geloof;

-voor alle volwassenen: dat ze hun zegeningen tellen en niet blijven hangen in meer en meer en dat ze oog voor elkaar houden en helpen waar hulp nodig is;
-voor onszelf: dat we ons best doen om elke dag in intense verbondenheid met Christus te leven en zo belangeloos het Evangelie handen en voeten geven;
-voor onze dierbaren die gestorven zijn: dat zij mogen delen in het licht van de verrezen Heer.
God, hemelse Vader, wil onze gebeden verhooren en ons geven wat naar uw wil voor ons leven noodzakelijk is. Wij vragen het U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.503 (WM:blz.195)
communietekst: AM:blz.503 (WM:blz.195)
gebed na de communie: AM:blz.504 (WM:blz.196)

ZATERDAG 19 SEPTEMBER 2026 IN DE VIERENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE GEDACHTENIS
VAN MARIA OP ZATERDAG wit

eerste lezing 1Kor.15,35-37.42-49 (III,nr.287,blz.496)(WM:blz.1474)
tussenzang ps.56,10c-13 (III,blz.497)(WM:blz.1475)
evangelie Lc.8,4-15 (III,nr.288,blz.498)(WM:blz.1475)

openingstekst:

Gelukkig zijt gij, maagd Maria! Gij hebt de Schepper van het heelal gedragen; gij hebt Hem ter wereld gebracht die U heeft geschapen en voor altijd blijft gij maagd!
AM:blz.1041 (WM:blz.491)

inleiding:

“Gij hebt de Schepper van het heelal gedragen”, wat betekenen deze woorden? Jezus is werkelijk Gods Zoon, het Woord waardoor alles geschapen is, aldus de proloog van het Johannesevangelie. Maria stond tegelijkertijd zo open voor het Woord dat via de engel tot haar kwam, dat zij het vooreerst binnendroeg in haar hart. En zo kon zij als geen ander in haar schoot de Draagster worden van Hem, die wij belijden als de Schepper en Her-schepper van hemel en aarde.

gebed:

Barmhartige God, kom onze zwakheid te hulp en geef ons op voorspraak van de Moeder van God, nu wij haar gedachtenis vieren, de kracht om uit de zonde op te staan. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

ofwel:

Heer, laat ons hulp vinden in de voorspraak van de heilige Maria, altijd maagd: verlos ons, op haar gebed, uit alle gevaren en schenk ons de vreugde van een leven in uw vrede. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...
AM:blz.1042 (WM:blz.491)

bezinning:

Het evangelie spreekt vandaag over het Rijk Gods door middel van het beeld van een zaaier. En vervolgens wordt geschilderd wat er al zo gebeurt met het zaad dat al dan niet in goede grond valt. In de eerste lezing verhaalt ons de apostel Paulus dat mensen vragen stellen over de verrijzenis. Die vragen komen niet altijd voort uit een oprecht verlangen naar de waarheid. En dan worden, zoals de apostel het noemt, deze vragen ‘dwaze vragen’. Jezus kent dat fenomeen, het vragen naar de ‘bekende weg’ ook. Welnu, het ‘kennen’ van de geheimen van het Rijk Gods veronderstelt bovenal een open hart. In het elfde hoofdstuk van het evangelie volgens Matteus zegt Jezus daarover: “Vader, Heer van hemel en aarde, Ik prijs U omdat Gij uw roerselen hebt verborgen voor wijzen en

verstandigen maar ze hebt geopenbaard aan onmondigen.” Vandaag op deze zaterdag komt Maria ons wederom te hulp. Zij stond helemaal open voor het geheim van God dat ook haar oversteeg. Wat deed zij? Zij luisterde goed naar Jezus’ woorden en naar de gebeurtenissen die zich rondom haar Kind afspeelden. Zij bewaarde deze zorgvuldig in haar hart en overwoog ze bij zichzelf. Indien wij haar daarin volgen dan zal het zaad van Gods Woord vrucht kunnen dragen in de open grond van ons hart.

voorbede:

Op voorspraak van Maria willen wij nu onze gebeden, noden en zorgen uitspreken:

-bidden wij voor de Kerk, voor alle gelovigen: dat zij als een vruchtbare akker open mag staan voor het zaad van Gods Woord;

-bidden wij voor hen die de Blijde Boodschap mogen uitdragen: dat zij met Gods hulp mogen meedelen aan anderen waarvan zij zelf ten diepste vervuld zijn;

-bidden wij om genezing en kracht voor hen die ziek zijn naar lichaam of geest;

-bidden wij dat onze overledenen tot de volheid van het leven mogen komen in het aanschouwen van hun Schepper en Heer.

Goede God en Vader, dit zijn onze gebeden. Wij leggen ze bij U neer. Wil ons verhoren en zegenen. Dat vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.1042 (WM:blz.492)

communietekst: AM:blz.1042 (WM:blz.492)

gebed na de communie: AM:blz.1042 (WM:blz.492)

ZONDAG 20 SEPTEMBER 2026 VIJFENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR groen

eerste lezing Jes.55,6-9 (A,blz.389)(ZM:blz.629)

tussenzang ps.145,2-3.8-9.17-18 (A,blz.389)(ZM:blz.629)

tweede lezing Fil.1,20c-24.27a (A,blz.390)(ZM:blz.630)

evangelie Mt.20,1-16a (A,blz.391)(ZM:blz.630)

openingstekst: ps.36,39.40.28

Zo spreekt de Heer: Ik ben het heil van Mijn volk. Telkens als zij in nood tot Mij roepen, zal Ik hen verhoren. Ik zal hun Heer zijn voor altijd.

AM:blz.504 (ZM:blz.225)

inleiding:

De eerste lezing van deze zondag spreekt heel duidelijk over bekering. God nodigt ons uit ons leven te vernieuwen en zijn wegen te gaan. De reden daarvoor is niet dat Hij ons iets wil afnemen maar juist omdat Hij zich wil laten vinden. Wie God wil ontmoeten en zijn liefde en kracht wil ervaren, wordt uitgenodigd naar binnen te kijken en eerlijk te erkennen dat hij niet altijd het goede doet dat hij zou willen maar dikwijls tekortschiet en vervalst in zonde. Toch laat God ons niet liggen. Hij geeft ons steeds opnieuw de kans om op te staan en een nieuwe weg te beginnen. Laten wij daarom aan het begin van deze Eucharistieviering onze zonden erkennen, opdat wij met een zuiver hart en vol vreugde deze heilige mysteries kunnen vieren.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, heel uw wet hebt Gij samengevat in het gebod van de liefde tot U en de naaste. Geef dat wij uw voorschriften onderhouden en zo het eeuwige leven binnengaan. Door onze Heer Jezus Christus, uw

Zoon...

AM:blz.505 (ZM:blz.225)

ofwel:

Barmhartige God, uw goedheid gaat uit naar alle mensen: de trouwe vrienden van het begin maar ook de werkers van het laatste uur. Gij hebt ze allen lief: zo wonderbaar zijn uw wegen. Wij bidden dat wij uw boodschap brengen aan wie ver is of dichtbij; dat wij dankbaar zijn om al het goede onder de mensen en vreugde vinden in uw uitverkiezing. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.505

bezinning:

In de tweede lezing spreekt de apostel Paulus over zijn arbeid voor het Evangelie. Hij verricht zijn werk niet om zichzelf te verheffen of om lof van mensen te ontvangen. Integendeel, hij leeft en werkt ten dienste van de mensen die aan hem zijn toevertrouwd. Nog opmerkelijker is dat Paulus zelfs verlangt te sterven. Dat klinkt voor onze oren misschien vreemd, maar voor hem is de dood geen verschrikkelijke gebeurtenis. Zij is het doel van zijn aardse pelgrimstocht: voor altijd bij de Heer zijn. Toch blijft hij werken zolang God hem op aarde laat leven. Zijn verlangen om bij Christus te zijn gaat hand in hand met zijn inzet om zoveel mogelijk mensen op weg te helpen naar hetzelfde doel. Zijn leven staat volledig in het teken van Christus en de verkondiging van de Blijde Boodschap. Ook het evangelie van vandaag spreekt over werken voor de Heer. In de gelijkenis worden arbeiders geroepen om in de wijngaard te werken. Aan het einde ontvangen zij allen hetzelfde loon. Dat roept verbazing op. De arbeiders van het eerste uur verwachten immers meer dan degenen die pas op het einde van de dag zijn gekomen. Zo denken wij mensen vaak ook. In onze wereld staat tegenover prestatie meestal een passende beloning. Wie meer werkt, ontvangt meer loon. Maar Gods logica is anders. Voor Hem is niet de duur van de arbeid doorslaggevend maar het feit dat iemand zijn roepstem heeft beantwoord. De uiteindelijke beloning is voor allen dezelfde: het eeuwige leven, de gemeenschap met God. Dat is een belangrijke les. Misschien denken wij soms dat wij, omdat wij ons hele leven hebben geprobeerd God te dienen meer recht hebben op de hemel dan iemand die pas op het laatste moment tot geloof komt. Maar Jezus maakt duidelijk dat niemand aanspraak kan maken op Gods liefde. Zij blijft een gave, een genade. Betekent dit dan dat het geen verschil maakt wanneer iemand Christus leert kennen? Zeker niet. Wie de Heer al vroeg in zijn leven ontmoet, ontvangt reeds hier op aarde vele zegeningen. Het geloof bevrijdt ons van egoïsme. Het leert ons liefhebben, vergeven, onszelf geven voor anderen en ons leven richten op een hoger doel. Het volgen van Jezus brengt nu al licht, vrede en vreugde in ons bestaan. Wie pas laat tot geloof komt, ontvangt dezelfde hemelse beloning maar heeft misschien jarenlang moeten leven zonder die nabijheid van God. Misschien heeft hij gezocht naar geluk in bezit, succes of de vervulling van eigen verlangens. De wereld noemt dat vaak geluk maar uiteindelijk kan niets daarvan het hart vervullen zoals God dat doet. Daarom mogen wij dankbaar zijn als God ons al vroeg in ons leven heeft geraakt en geroepen. Hij heeft ons veel verdriet en leegte bespaard die voortkomen uit een leven zonder Hem. Tegelijk roept dit evangelie ons op om anderen naar Christus toe te brengen, zodat ook zij zijn liefde mogen leren kennen en delen in de vreugde van zijn Koninkrijk.

geloofsbelijdenis

voorbede:

Laten wij bidden tot God, onze Vader, die allen uitnodigt om in zijn wijngaard te werken en te delen in zijn liefde:

- dat de Kerk overal ter wereld een geloofwaardige getuige mag zijn van Gods barmhartigheid en mensen steeds opnieuw de weg van bekering en verzoening mag wijzen;
- dat volkeren en leiders zich laten leiden door gerechtigheid en vrede en dat zij kiezen voor samenwerking in plaats van verdeeldheid en geweld;

-voor zieken, eenzamen, bedroefden en allen die gebukt gaan onder zorgen of verdriet: dat zij kracht en troost mogen vinden in de nabijheid van de Heer en in de liefde van mensen om hen heen;
-dat zij die nog zoekend zijn naar de zin van hun leven mensen mogen ontmoeten die hen de vreugde van het Evangelie laten ontdekken en hen helpen de liefde van Christus te leren kennen;
voor hen die gevangen zitten in materialisme, egoïsme of uitzichtloosheid: dat zij mogen ontdekken dat ware vreugde niet ligt in bezit of succes maar in een leven met God en voor de naaste;
-dat wij dankbaar mogen zijn voor Gods roepstem in ons leven en bereid blijven om met onze talenten en gaven mee te werken aan de opbouw van zijn Koninkrijk.
God, onze Vader, Gij roept ons allen om arbeiders te zijn in uw wijngaard. Verhoor onze gebeden en maak ons trouw aan uw roepstem, vandaag en alle dagen van ons leven. Door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.506 (ZM:blz.227)

communietekst: AM:blz.506 (ZM:blz.227)

gebed na de communie: AM:blz.507 (ZM:blz.227)

gezangen en liederen: GR.blz.339; Laus Deo blz. A-1316

MAANDAG 21 SEPTEMBER 2026 FEEST VAN DE H.MATTEUS APOSTEL EN EVANGELIST rood

eerste lezing Ef.4,1-7.11-13 (IV,nr.98,blz.165)(WM:blz.1726)

tussenzang ps.19,2-5 (IV,blz.166)(WM:blz.1727)

evangelie Mt.9,9-13 (IV,nr.99,blz.166)(WM:blz.1727)

openingstekst:

Zo spreekt de Heer: Gaat uit en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen; doopt hen en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb.

AM:blz.920 (WM:blz.402)

inleiding:

Vandaag vieren we het feest van Matteüs, apostel en evangelist. In het evangelie horen we van zijn roeping, hij was tollenaar (belastingambtenaar), in die tijd niet de meest geliefde personen. Ze werden beschouwd als collaborateurs, ze werkten mee met de Romeinse bezetter. En deze man laat zich door Jezus roepen en volgt Hem direct. Jezus was daarna bij Matteüs thuis om een maaltijd te nuttigen, waarbij een groot aantal tollenaars en zondaars deelnamen. Dit speelde zich af in Kafarnaüm, waar zowel Matteüs als Jezus woonden. Over het algemeen gaan theologen ervan uit dat deze Matteüs de latere apostel Matteüs is, zoals zijn naam in de apostellijsten staat opgenomen. Als Matteüs inderdaad een tollenaar was, was hij zeer waarschijnlijk belesen en kon hij uitstekend Grieks schrijven. Hij wordt dan ook gezien als de schrijver van het evangelie van Matteüs. Kerkvaders beweerden dat Matteüs het evangelie aan de Joodse gemeenschap in Judea predikte en daarna naar andere landen ging. Men gaat ervan uit dat hij als martelaar is gestorven. Matteüs bekeerde zich van zijn foute levensweg om Jezus te gaan volgen; laten wij ons ook bekeren van onze fouten om de weg van Jezus te volgen, en deze viering beginnen met de schuldbelijdenis.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, in uw onuitsprekelijke barmhartigheid hebt Gij de tollenaar Matteüs geroepen om apostel te worden van uw Zoon. Help ons, naar zijn voorbeeld, U te volgen en ons, op zijn voorspraak, blijvend aan U te hechten. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.920 (WM:blz.402)

bezinning:

Jezus is heel duidelijk: Ik wil liever barmhartigheid dan offers. Hij bedoelt hiermee dat God niet zit te wachten op uiterlijkheden, zoals grote offers of breedsprakige gebeden van de Farizeeërs en Schriftgeleerden. Het gaat om het innerlijk, om een bekering van het hart. Daarom vindt Jezus de bekering van Matteüs zo belangrijk: hij doet niet aan opzichtige uiterlijkheden, maar staat op en volgt Jezus. In zijn hart aanvaardt hij Jezus' leer, laat hij zich bekeren. En hij is ook barmhartig en deelt met anderen: velen komen bij hem voor het eten. Jezus' leer aanvaarden is niet grote materiële offers brengen, of luidkeels bidden in de kerk maar veeleer zijn weg volgen van liefde tot je naasten. Matteüs neemt het woord van Jezus aan en laat zijn zondige vorige leven achter zich, hij was belastinginner voor de bezetter en vroeg mensen vaak teveel belasting. Hij wordt evangelist en verkondiger van de boodschap van Jezus. Hij laat in zijn leven zien dat het aanvaarden van Gods belofte, van Jezus' Woord, leidt tot barmhartigheid naar de medemens, tot zorg en liefde voor de medemens.

Jezus doet nog een mooie uitspraak in het evangelie: niet de gezonde mensen hebben een dokter nodig, maar de zieken. Dat deed me denken aan een mooie uitspraak van paus Franciscus: de Kerk moet een veldhospitaal zijn in de wereld. Jezus is niet zozeer gekomen voor gezonde mensen, voor mensen die al rechtvaardig leven maar voor de zieken, de zondaars. Dus ook de Kerk moet zich richten op deze groep, de zieken en de zondaars. En wie zijn dat dan? Horen wij bij de gezonde mensen omdat we steeds naar de kerk komen? Ik denk het niet. Ook een mooie uitspraak van paus Franciscus was: allemaal zijn we zondaars, ook de paus is een zondaar. Dus de boodschap is voor ons allemaal bedoeld. Maar we kunnen wel zeggen: de ene persoon heeft de barmhartigheid harder nodig dan de andere, de een is verder van de juiste en rechte weg afgedwaald dan de ander. Bekeran moeten we ons allemaal, dat we eerder barmhartigheid dan offers geven. Maar de aandacht van de Kerk, het veldhospitaal, moet zich uitdrukkelijk richten op al die 'zieken', mensen die buiten de boot vallen, die buitengesloten worden, asielzoekers als voorbeeld, maar ook op bekeerde zondaars, zoals gevangenen die spijt hebben van hun fouten. De Kerk moet inclusief zijn, dat wil zeggen: aan iedereen plaats bieden, iedereen opvangen en troosten, iedereen de Blijde Boodschap brengen.

voorbede:

Laten we bidden tot God onze barmhartige Vader op voorspraak van de heilige apostel Matteüs:

- voor onze Kerk: dat zij een waar veldhospitaal mag zijn voor al degenen die verloren lopen, die juist de boodschap van verlossing door Christus zo hard nodig hebben;
- voor eenheid onder alle christenen, immers het is één God, één geloof, één lichaam en één geest;
- voor onszelf: dat we de weg van Christus blijven volgen of weer gaan volgen als we afgedwaald waren;
- voor de zieken in onze gemeenschap: dat zij liefdevolle medemensen mogen ontmoeten die hen zo Gods liefde laten ervaren;
- voor onze dierbare overledenen: dat zijn bij God thuis morgen zijn.

Heer God, dit zijn onze gebeden, wil ze verhoren en ook de gebeden die leven in stilte van ons hart. Dat vragen we door Jezus Christus onze Heer op voorspraak van de heilige Matteüs. Amen.

gebed over de gaven:	AM:blz.920 (WM:blz.402)
communietekst:	AM:blz.921 (WM:blz.403)
gebed na de communie:	AM:blz.921 (WM:blz.403)

DINSDAG 22 SEPTEMBER 2026 IN DE VIJFENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing	Spr.21,1-6.10-13 (III,nr.291,blz.502)(WM:blz.1480)
tussenzang	ps.119,1.27.30.34.44 (III,blz.503)(WM:blz.1480)
evangelie	Lc.8,19-21 (III,nr.292,blz.504)(WM:blz.1481)

Op de vrije weekdays in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de vijfentwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.36,39.40.28

Zo spreekt de Heer: Ik ben het heil van mijn volk. Telkens als zij in nood tot Mij roepen, zal Ik hen verhoren. Ik zal hun Heer zijn voor altijd.

AM:blz.504 (WM:blz.196)

inleiding:

In het boek Spreuken horen we vandaag: de Heer leidt ons hart waarheen Hij wil. God is degene die ons leidt en ons vraagt om zijn weg te volgen. En ook zegt de schrijver van het boek Spreuken: "Door naar recht en billijkheid te handelen is men de Heer aangenamer dan door offers." Het sluit aan bij wat we in het Oude Testament al lezen en wat Jezus ons ook vaker voorhoudt: God heeft liever uw barmhartigheid dan uw offers. Voor de keren dat we te weinig gehandeld hebben volgens recht en billijkheid, willen we God en elkaar om vergeving vragen.

gebed:

God, heel uw wet hebt Gij samengevat in het gebod van de liefde tot U en de naaste. Geef dat wij uw voorschriften onderhouden en zo het eeuwige leven binnengaan. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.505 (WM:blz.196)

bezinning:

Jezus reageert vandaag wel erg kras, zo lijkt het. Zijn familie wil Hem spreken, maar Hij wijst hen af. Toch is het maar net de vraag of Hij hen afwijst. Je kunt ook beter zeggen: Hij breidt zijn familie uit. Zijn familie, dat zijn de mensen die zijn woord horen en ernaar handelen. Dat doen Maria en zijn overige verwanten (hier aangeduid als 'broeders', maar in de oosterse cultuur heeft de benaming 'broers en zussen' ook betrekking op neven en nichten, en zelfs verdere familieleden) zeker ook. Dat lezen we vaak genoeg in de Bijbelpassages waarin zij voorkomen. Maar Hij biedt dus ook ons de mogelijkheid om tot zijn familie te behoren. Johannes zegt in zijn evangelie en brieven ook vaker dat wij Gods kinderen zijn, broers en zussen van Jezus. Om tot die familie te behoren, moeten we dus niet alleen naar zijn Woord luisteren maar er ook naar handelen. Alleen luisteren is niet voldoende. Woord en daad horen bij elkaar. En dat sluit ook weer aan op wat we in het boek Spreuken hoorden: "Door naar recht en billijkheid te handelen is men de Heer aangenamer dan door offers." Laten we dat doen in ons dagelijks leven: door woord en daad laten zien dat we tot Jezus' familie behoren.

voorbede:

Laten we ons gebed richten tot God die liefde is:

- voor de leiders en voorgangers in onze Kerk: dat zij beseffen dat al hun woorden en daden zonder de liefde niets zijn, van generlei waarde;
 - voor de vluchtelingen en asielzoekers: dat zij liefdevolle mensen mogen ontmoeten die hen opvangen en een veilig thuis bieden;
 - voor de zieken en eenzamen: dat zij liefdevolle mensen mogen ontmoeten die zich om hen bekommeren en die hen willen bezoeken;
 - voor onszelf: dat wij leven vanuit geloof, hoop en liefde en dat wij in woord en daad laten zien dat we tot de familie van Jezus behoren;
 - voor de overledenen: dat zij God nu mogen aanschouwen van aangezicht tot aangezicht.
- Heer, wij vragen U, stort uw liefde over ons uit, en help ons naar uw woord te luisteren en ernaar te handelen, dat wij al onze werken mogen doen vervuld van liefde, door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.506 (WM:blz.196)
communietekst: AM:blz.506 (WM:blz.197)
gebed na de communie: AM:blz.507 (WM:blz.197)

WOENSDAG 23 SEPTEMBER 2026 IN DE VIJFENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR GEDACHTENIS VAN
DE H. PIUS VAN PIETRELCINA PRIESTER (PADRE PIO) (quatertemperdag) wit

eerste lezing Spr.30,5-9 (III,nr.293,blz.505)(WM:blz.1482)
tussenzang ps.119,29.72.89.101.104.163 (III,blz.505)(WM:blz.1483)
evangelie Lc.9,1-6 (III,nr.294,blz.506)(WM:blz.1483)

openingstekst: *Lc.4,18*

De Geest van de Heer rust op mij, want Hij heeft mij gezalfd. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen en om hen te genezen wier hart gebroken is.

AM:blz.1073 (WM:blz.519)

inleiding:

Ondanks dat we de Eucharistie altijd als gemeenschap gezamenlijk vieren (de communio), is het die diepe persoonlijke ontmoeting met God, met Jezus, die persoonlijk tot ons komt in heilige Communie. Zo had ook de heilige pater Pio een diepe persoonlijke band met Jezus. In zijn leven dat vervuld was van lijden (hij had de wonden van Christus, de zogenaamde stigmata) vond hij zijn kracht om dit te dragen in de Eucharistie. Deze vierde hij altijd met een buitengewone eerbied, het was werkelijk het hoogtepunt van de dag en zijn hele leven. Laten wij ons met eenzelfde oprechte intentie als de heilige pater Pio nu voorbereiden op de viering van de heilige Mis en de ontvangst van de heilige Communie. Beginnen we daarom eerst met het belijden van onze persoonlijke zonden en schuld tegenover God en elkaar.

gebed:

Almachtige, eeuwige God, Gij die de heilige priester Pius de bijzondere genade hebt verleend deel te hebben aan het kruis van uw Zoon en door zijn dienstwerk de wonderen van uw barmhartigheid hebt vernieuwd, geef dat wij op zijn voorspraak steeds verbonden blijven met Christus' lijden en gebracht worden tot de heerlijkheid en het geluk van de verrijzenis. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

bezinning:

In het evangelie hoorden we hoe Jezus zijn apostelen uitzendt om de 'Blijde Boodschap' te verkondigen. Dit niet alleen met mooie woorden maar het ook te laten vergezellen door het verrichten van wonderen en door hun levenshouding en voorbeeld. Ze mochten niet bouwen op menselijke zekerheden als geld, voedsel en kleding maar op de genade en zorg Gods in hen werkzaam. Hoe passend dit evangelie als we kijken naar de heilige pater Pio. In 1887 als Francesco Forgione te Pietrelcina geboren trad hij met 25 jaar in bij de paters Kapucijnen te San Giovanni Rotondo en kreeg de naam Pius. Pater Pio was iemand die het geloof niet opsloot in zichzelf maar het werkelijk vrucht liet dragen in zijn leven en werken. Ondanks zijn zeer zwakke gezondheid, beproevingen en teleurstellingen leefde hij de 'Blijde Boodschap'. Daarbij zocht hij het niet in spectaculair optreden of groot vertoon, hoewel de stigmata en zijn bijzondere gaven daarvoor wellicht heel verleidelijk waren. Pater Pio was op de eerste plaats een man van veel gebed. Hij wist waar hij zijn kracht vandaan moest halen. Hem hoefde niemand te vertellen dat hij veel tijd vrij moest maken voor God. De dagelijkse Eucharistie was voor hem de bron van waaruit hij alles kon en deed. Pater Pio wist ook wat lijden was en dat het leven niet altijd gemakkelijk is. In de pijn en in het lijden wist hij zich echter innig verbonden met Christus. Pater Pio is voor ons een voorbeeld en aansporing om in ons leven te blijven vertrouwen op het gebed en de innige verbondenheid met

Christus in de Sacramenten. Zo kunnen wij evenals als de apostelen en de heilige pater Pio het licht van ons geloof uitdragen.

voorbede:

Vertrouwend op Gods goedheid en zijn altijd luisterende oor leggen wij Hem, op voorspraak van de heilige pater Pio, al onze intenties en noden voor:

-voor de geloofsverkondigers in onze dagen: dat zij hun levenstaak vervullen met een grote liefde voor God en de mensen;

-voor onszelf: dat wij niet terugschrikken als wij lijden te dragen krijgen omwille van het goede, wetende dat God ons geen zwaardere lasten te dragen geeft dan wij kunnen dragen;

-voor de mensen die verslaafd zijn: dat ze mogen gaan inzien wat hun leven ongelukkig maakt en dat zij wegen vinden tot het echte levensgeluk;

-voor de zieken en met name voor hen die vergeten worden: dat zij hun pijn en verlatenheid kunnen dragen en troost vinden in wat Jezus voor ons over had;

-voor onze dierbare overledenen en de overledenen waarvoor wij deze heilige Mis vandaag bijzonder opdragen: dat zij in de trouwe liefde van God mogen thuiskomen.

Heer God, geef dat wij van uw Zoon de weg leren die Hij durfde te gaan en geef ons de moed Hem te volgen in een blijvende trouw zoals de heilige pater Pio ons door zijn leven heeft laten zien. Dit vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.1073 (WM:blz.520)

communietekst: AM:blz.1074 (WM:blz.520)

gebed na de communie: AM:blz.1074 (WM:blz.520)

DONDERDAG 24 SEPTEMBER 2026 IN DE VIJFENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing Pred.1,2-11 (III,nr.295,blz.508)(WM:blz.1485)

tussenzang ps.90,3-6.12-14.17 (III,blz.509)(WM:blz.1485)

evangelie Lc.9,7-9 (III,nr.296,blz.510)(WM:blz.1486)

Op de vrije weekdays in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de vijfentwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.36,39.40.28

Zo spreekt de Heer: Ik ben het heil van mijn volk. Telkens als zij in nood tot Mij roepen, zal Ik hen verhoren. Ik zal hun Heer zijn voor altijd.

AM:blz.504 (WM:blz.196)

inleiding:

Zelfs koning Herodes, die Johannes de Doper had laten onthoofden, wilde Jezus te zien krijgen, zegt het evangelie vandaag. Misschien uit loutere nieuwsgierigheid, maar toch. Er werd over Jezus verteld en Herodes vroeg zich af: wie is Jezus toch? Veel gedoopten mogen een voorbeeld daaraan nemen. Niet aan de slechtheid van deze koning maar wel aan zijn interesse in Jezus. Wij horen steeds over Hem spreken, zijn in Hem gedoopt maar zoeken we Hem? Willen we Hem zien? Horen we zijn woorden met ons hart? Of hebben we slechts een oppervlakkig interesse? Onderzoeken we ons hart vandaag. Vragen we ons af: wie is Jezus voor mij? En als we ontdekken dat we oppervlakkig of onverschillig zijn geworden, keren we dan om op ons pad. Belijden we daarom ook eerlijk onze lauwheid en schuld om Jezus' vergeving te ontvangen.

gebed:

God, heel uw wet hebt Gij samengevat in het gebod van de liefde tot U en de naaste. Geef dat wij uw voorschriften onderhouden en zo het eeuwige leven binnengaan. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.505 (WM:blz.196)

bezinning:

Prediker is een apart Bijbelboek. Het is een Joods Wijsheidsgeschrift, maar het had ook een filosofisch boek kunnen zijn, zonder veel religieuze inslag. God komt inderdaad niet voor in de eerste lezing. Wel het spreekwoord "er is niets nieuws onder de zon", en "ijdelheid der ijdelheden". Er is zelfs een zeker cynisme in te bespeuren in de zin van: alle inspanningen zijn zinloos. Wat je ook doet, niets is blijvend, alles gaat voorbij. Een mens zou er lui van kunnen worden. Ijver is evenwel een christelijke deugd, je inspannen is niet zinloos. Zeker als die inspanning is voor God en de geloofszaken, want die gaan namelijk niet voorbij. Jezus zegt in de broodrede: "Werkt niet voor het voedsel dat vergaat, maar werkt voor het voedsel dat de Vader u zal geven" (Joh.6). Wat Prediker ons vandaag wil leren, en dat is juist: leg niet je ziel en zaligheid in de dingen van deze wereld. Zoek niet elke dag een nieuwe kick zoals moderne mensen dat noemen. En dat is een zinvolle aansporing. Want hoeveel mensen, ook christenen, zijn het grootste deel van de dag bezig met lege dingen zoals televisie, spellen, eindeloos scrollen op de telefoon, sociale media? Zeg daar maar eens tegen: ijdelheid! Alles is ijdel en najagen van wind! Hoeveel mensen, ook christenen zijn de hele dag nieuwsgierig? Laatste nieuwtjes, trouwer aan het journaal en de ochtendkrant dan aan hun gebedsleven? Waarom moeten we alles weten? Ijdelheid! Niets is nieuw, alles blijft steeds opnieuw gebeuren, waarom zou je je er druk over maken? Prediker kan ons helpen te relativiseren, en van daaruit ons hart richten op wat wél waarde heeft, zinvol is. Om het eeuwige te zoeken, het Rijk Gods. Want dát is wel elke dag nieuw. Dat heeft échte inhoud. Niet wat wij zoeken in het menselijke geeft zin, maar wat God ons geeft. Dat is letterlijk: zin-geving. Beter dan ijdele dingen.

voorbede:

God, U bent ons licht en ons heil. Wil daarom luisteren naar ons als wij bidden:

- om een dieper geloof in de harten van allen die zich katholiek noemen;
- om respect voor elk mensenleven in het internationaal recht;
- om ijver bij studenten en scholieren;
- om de verrijzenis voor alle overledenen.

God, als wij in nood tot U roepen, zult U ons verhoren. Dat geloven wij en vragen wij U, door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.506 (WM:blz.196)

communietekst: AM:blz.506 (WM:blz.197)

gebed na de communie: AM:blz.507 (WM:blz.197)

VRIJDAG 25 SEPTEMBER 2026 IN DE VIJFENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR groen

eerste lezing Pred.3,1-11 (III,nr.297,blz.511)(WM:blz.1487)

tussenzang ps.144,1-4 (III,blz.512)(WM:blz.1488)

evangelie Lc.9,18-22 (III,nr.298,blz.513)(WM:blz.1488)

Op de vrije weekdagen in de tijd door het jaar kan men het Misformulier nemen van een zondag 'door het jaar' of van de betreffende dag door de week (AM: blz.544-572; WM: blz.210-230) ofwel de gebeden naar keuze (AM:blz.573-595) of een andere votiefmis. Hieronder is gekozen voor het Misformulier van de vijfentwintigste zondag door het jaar.

openingstekst: ps.36,39.40.28

Zo spreekt de Heer: Ik ben het heil van mijn volk. Telkens als zij in nood tot Mij roepen, zal Ik hen verhoren. Ik zal hun Heer zijn voor altijd.

AM:blz.504 (WM:blz.196)

inleiding:

Gisteren hoorden we over de wrede koning Herodes, die nieuwsgierig was naar Jezus. Vandaag horen we Jezus zelf spreken en zijn leerlingen vragen: wie denken jullie zelf wie Ik ben? Niet wat Herodes denkt, niet wat andere mensen vinden. Want dat zijn meningen, en niet zo belangrijk. God wil van ons niet weten of we goed zijn in andere mensen napraten maar Hij wil ons eigen, persoonlijke geloofsantwoord. Ons ja, ons geloof in Degene die de Vader gezonden heeft. De rest is zinloos. Wel is het volgen van Jezus en geloven in Hem niet een weg van leuke dingen samen doen. God geeft ons het heil maar altijd inclusief het kruis. Geen leven zonder lijden. En daar hebben veel mensen, ook gedoopten, geen zin in. Wel Jezus, geen offers. Welnu, dan hebben we Hem maar half begrepen, en dan is opnieuw de vraag: wie denk je dat Hij is? Een leuke Messias of de lijdende dienstknecht van de Heer? Iemand die koning is op een troon of op een kruis? Vragen wij ons af wie Jezus voor ons is. En als we het anders zien dan Jezus zelf, veranderen we dan ons hart en ons verlangen. En keren we terug van de dwaze ideeën over Hem en belijden we Hem als Degene die voor onze zonden is geofferd. Die zonden willen we belijden, om de vrucht van het kruis te kunnen ervaren.

gebed:

God, heel uw wet hebt Gij samengevat in het gebod van de liefde tot U en de naaste. Geef dat wij uw voorschriften onderhouden en zo het eeuwige leven binnengaan. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.505 (WM:blz.196)

bezinning:

Vandaag wederom een deel uit het boek Prediker. Een tekst die wel eens bij een uitvaart wordt gelezen, want dan heb je een tekst uit de Bijbel en er zit alles in wat mensen najagen maar ook weer moeten loslaten. Een realistisch verhaal over wat wij doen in de goede jaren: verzamelen en het er van nemen, en tevens over wat wij moeten doen in de slechte jaren, bijvoorbeeld als mensen ziek worden. Dan moet je alles weer wegdoen. Wat had het allemaal voor zin? Kapitalen opgebouwd en dan gaat het naar de kinderen en de fiscus. Een huis vol mooie spullen en dan gaat het naar de veiling of de kringloop. Een heel mensenleven, het is zo relatief, voor je het weet ben je oud en is alles weer voorbij. Mensen die niet zo kerks zijn, horen dat liever bij een uitvaart dan het getuigen van de verrijzenis. Terwijl het relativiserende van Prediker wel degelijk verwijst naar God. Wij mensen snappen heel veel niet, waarom dingen gebeuren in het leven of niet. Waarom de een oud wordt en een ander jong sterft. God heeft er echter wel een bedoeling mee en die is en blijft een mysterie. Nou ja, als je het menselijk bekijkt. Ons geloof nodigt ons uit, zeker in het moment van de dood, om niet te menselijk te kijken. Dan lijkt alles leeg en zinloos. Maar als we Gods bedoeling met ons leven zoeken en de persoon van Jezus, wordt ons een weg gewezen die zinvol is, die eeuwig blijft. Eigenlijk moesten we de tekst uit Prediker niet lezen bij een uitvaart. Want het zou mensen kunnen bevestigen in het aardse gedoe waarmee we ons altijd al aftobben. Als we bij een overlijden wakker willen worden, zou het moeten gaan over de verrijzenis, het eeuwige leven. Onze tranen worden niet gedroogd door om te kijken en te zeggen: het is zoals het is, zand erover, het zal wel ergens goed voor zijn. We vinden echte troost in perspectief. Het is zoals God het wilde en het is ergens goed voor. Voor de hemel. Ons werken is niet vergeefs. Het aardse gaat inderdaad voorbij. Maar het leven gaat door in God.

voorbede:

God, U wijst ons de weg naar het eeuwig leven. Daarom vertrouwen wij op U:

- om vruchtbare catechese aan kinderen en volwassenen;
- om vrede in onze wereld, bijzonder in de Islamitische wereld;
- om bescherming van het gezinsleven;
- om genade voor alle mensen die ons gebed hebben gevraagd;
- om de eeuwige vreugde voor allen die gestorven zijn.

God, U wilt ieder mens behoeden op zijn tocht. Zegen ons daarom in uw barmhartigheid en verhoor ons. Door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.506 (WM:blz.196)
communietekst: AM:blz.506 (WM:blz.197)
gebed na de communie: AM:blz.507 (WM:blz.197)

ZATERDAG 26 SEPTEMBER 2026 IN DE VIJFENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE GEDACHTENIS
VAN DE HH.COSMAS EN DAMIANUS MARTELAREN rood

eerste lezing Pred. 11,9-12,8 (III,nr.299,blz.514)(WM:blz.1490)
tussenzang ps.90,3-6.12-14.17 (III,blz.515)(WM:blz.1490)
evangelie Lc.9,43b-45 (III,nr.300,blz.516)(WM:blz.1491)

openingstekst:

De heiligen verheugen zich in de hemel; op aarde zijn zij in Christus' voetspoor getreden. Zij hebben hun bloed vergoten uit liefde tot Hem; daarom delen zij met Christus in de eeuwige vreugde.

AM:blz.1051 (WM:blz.504)

inleiding:

Cosmas en Damianus werden geboren in de tweede helft van de 3^e eeuw in Syrië. Uit hun leven zijn enkele bijzonderheden bekend. Zij waren allebei geneesheren, die kosteloos hun geneeskundige diensten aanboden en waardoor velen zich tot het christendom bekeerden. Cosmas en Damianus zijn de patroonheiligen van artsen, apothekers en andere beroepen uit de medische sector. Tijdens de christenvervolging onder keizer Diocletianus behoorden zij tot de eerste slachtoffers. Zij werden door de stadhouder Lycias gearresteerd en ondervraagd. Nadat zij over hun christelijke geloof hadden getuigd, werden zij in 303 onthoofd. De kerk heeft de martelaren steeds met grote dank vermeld. Als bloedgetuigen zijn ze Jezus in zijn lijden en dood gevolgd. Ze roepen ook ons op om in onze dagen de onverschilligheid te overwinnen en van een levendig geloof te getuigen. Ons bewust van onze zwakte vragen wij vergeving.

gebed:

Heer, laat onze viering van de heilige martelaren Cosmas en Damianus bijdragen tot uw verheerlijking, want in uw onuitsprekelijke voorzienigheid hebt Gij hun de eeuwige heerlijkheid en ons uw bijstand geschonken. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.921 (WM:blz.403)

bezinning:

"Tel uw zegeningen," zo luidt een kerklied. Het verwoordt een belangrijke christelijke levenshouding. Helaas bekijken veel mensen het leven van de sombere kant. Doemdenken noemen wij dat. Natuurlijk kan het zo zijn, dat het in het leven van sommige mensen niet meezit. Tegenslag, ziekte of ander onheil doen zich voor. Er is dus reden tot klagen. Maar we kennen gelukkig ook mensen, die ondanks diezelfde tegenslag, ziekte en onheil hun levensvreugde niet verloren zijn maar ons leren om eerder stil te staan bij de zegeningen, die zich in ieders leven ook voordoen. Onze tijd wordt gekenmerkt door materialisme. Rijkdom, bezit, macht lijken een eerste levensdoel. Als dan niet alles meezit en men

verlies lijdt of als men door ziekte wordt getroffen of werkeloos wordt, dan is Leiden in last. Men meent dat hen onrecht is aangedaan. Welvaart lijkt immers het hoogste goed, uitgedrukt in koopkracht. Helaas gaat dan vaak eigenbelang prevaleren. Men meent dat men zichzelf tekort doet wanneer men de arme een ondersteuning doet toekomen. Men heeft nooit genoeg en wil altijd meer. Ook goede gezondheid lijkt men als een recht te beschouwen. Ziekte en ouderdom worden daarom omschreven als aftakeling. Zo kunnen mensen verzuren. De eerste lezing uit het boek Prediker leert ons daarom: "Weert uit uw hart de bitterheid." Wie in zijn leven de zegeningen telt, ontdekt dat men ook talloos vele rijkdommen bezit die men als een vanzelfsprekendheid opvat maar waarvoor toch dankbaarheid op zijn plaats is. Oog hebben voor zegeningen maakt blij en dankbaar. Men wordt een tevreden mens. Een tevreden mens is een gelukkig mens. De heiligen van vandaag, Cosmas en Damianus, waren heiligen die afzagen van een vergoeding voor hun diensten als geneesheren. Hun inzet voor de naasten, vooral voor de zieken, vervulde hen met levensvreugde die met geen geld is te vervangen. Het bezorgde hen een onafhankelijkheid van materieel bezit. Deze vrijheid deed hen trouw zijn aan het christelijke geloof en dienstbaarheid. Zo wijzen ze ons een weg door het leven en laten ze ons ontdekken wat in het leven wezenlijk is.

voorbede:

De Heer is onze Herder. Bij Hem komen wij nooit iets tekort. Daarom mogen wij vol vertrouwen tot Hem bidden:

-bidden wij voor allen die belast zijn met de herderlijke zorg in de Kerk: dat zij de mensen in hun nood nabij mogen zijn; dat zij allen die aan hun zorgen zijn toevertrouwd tegemoet treden met de liefde die Jezus eigen was;

-laten wij bidden voor allen die gebukt gaan onder de druk van het leven, voor allen die het leven als een last ervaren: dat zij zich mogen toevertrouwen aan de Goede Herder Jezus Christus, die aan hun leven houvast en steun wil geven;

-laten wij bidden voor allen die zoeken naar de zin en de betekenis van hun leven: dat zij zich tijd nemen voor stilte en bezinning, opdat zij de stem van de Heer mogen verstaan, die hen ertoe brengt om de zegeningen in het leven te tellen;

-laten wij bidden voor de wereld waarin wij leven, voor alle slachtoffers van liefdeloosheid, egoïsme en haat: dat er een einde mag komen aan alle geweld en dat we elkaar tot steun zijn;

-laten wij bidden voor deze parochie: dat ons geloof verdiept mag worden, onze liefde versterkt en onze hoop vermeerderd en dat wij ons met alles wat ons bezig houdt durven toe te vertrouwen aan Jezus, de goede Herder;

-wij bidden, dat de Heer zijn liefde mag schenken aan onze zieken en dat Hij kracht mag schenken aan hen die zieken bijstaan; dat Hij het eeuwig leven mag schenken aan onze overledenen.

Barmhartige God, luister in uw goedheid dan naar onze gebeden en schenk ons wat goed voor ons is. U zij lof en eer en dank in de eeuwen der eeuwen. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.1051 (WM:blz.504)

communietekst: AM:blz.1051 (WM:blz.504)

gebed na de communie: AM:blz.1052 (WM:blz.504)

ZONDAG 27 SEPTEMBER 2026 ZESENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR groen

eerste lezing Ez.18,25-28 (A,blz.393)(ZM:blz.631)

tussenzang ps.25,4-9 (A,blz.393)(ZM:blz.631)

tweede lezing Fil.2,1-11 of 1-5 (A,blz.394)(ZM:blz.632)

evangelie Mt.21,28-32 (A,blz.396)(ZM:blz.632)

openingstekst: *vgl.Dan.3,29-42*

Alles wat Gij ons liet overkomen, Heer, hebt Gij met recht en reden gedaan, want wij hebben tegen U gezondigd en uw geboden niet onderhouden. Maar verheerlijk nu uw naam en behandel ons overeenkomstig uw grote barmhartigheid.

AM:blz.508 (ZM:blz.228)

inleiding:

Jezus roept ons deze zondag op tot waarachtigheid en oprechtheid en om alle schone schijn en menselijk opzicht af te leggen. Ieder mens meent van zichzelf dat hij/zij in oprechtheid al aan deze opdracht gestalte geeft. Maar Jezus houdt ons vandaag een spiegel voor. Zijn wij wel altijd waarachtig? Is ons 'ja' werkelijk een 'ja'? Zijn onze intenties altijd wel zo zuiver? Speelt onze hoogmoed ons niet vaak parten? De ander telt vaak niet mee. Maar voor Jezus telt reeds de goede wil. Hij toont barmhartigheid voor hen die hun zondigheid inzien en daarom hun neen in een ja veranderen. Ook ons wil Jezus brengen tot een oprechte en eerlijke levenswijze waarin voor hooghartigheid geen plaats is en waarin wij van onze foute wegen terugkeren tot Hem. Belijden we daarom onze schuld.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, Gij toont uw grootheid als Gij ons genadig zijt en barmhartigheid bewijst. Schenk ons voortdurend uw genade op de weg naar het beloofde geluk, om eenmaal uw Koninkrijk te mogen binnengaan. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.508 (ZM:blz.228)

ofwel:

Heer, Gij spoort ons aan de wegen te betreden die recht naar U toe leiden. Wij willen wel het goede, maar missen vaak de kracht om onszelf niet beter te achten dan de anderen en tegenover iedereen rechtvaardig te zijn. Door onze Heer, Jezus, Christus, uw Zoon...

AM:blz.508

bezinning:

Het evangelie lijkt op het eerste oog een onschuldig moraliserend verhaaltje voor kinderen te zijn, maar Jezus heeft geen kinderen voor zich maar de crème de la crème van het Joodse volk, de Farizeeën en Schriftgeleerden en hogepriesters. Zij waren zeer overtuigd van zichzelf en dat hun 'ja' een 'ja' was, en dat zij stipt uitvoerden wat de Joodse wet van hen vroeg. Eigengereid keken ze toe op de naleving van de Joodse wetten en leefregels en daarbij fungeerden ze als een soort geloofspolitie. Op hen was niets aan te merken, want hun 'ja' was een 'ja', meenden ze. Waren alle anderen maar eens zoals zij, meenden ze. Maar Jezus denkt er anders over. Hij doorziet hen. Hij ziet hoe zelfingenomen zij zijn en voor zelfgenoegzaamheid is Jezus allergisch. Tot hen zegt Hij: "Ik wil liever barmhartigheid dan offers." Jezus doorziet hoe hun gedrag lijkt op een 'ja', een instemming met de opdracht maar dat het in werkelijkheid een 'neen' is, omdat hun daden niet overeenkomen met hun woorden. Zij doen niet wat het belangrijkste is, namelijk barmhartig te zijn. De aandacht en sympathie van Jezus gaat uit naar die andere groep mensen, wiens gedrag op het eerste oog op een 'neen' lijkt. Het zijn degenen, op wie door de Joodse overheid wordt neergekeken omdat het in hun ogen zondaars zijn zoals tollenaars en slechte vrouwen. Ze nemen het Jezus daarom kwalijk dat Hij voor deze mensen aandacht heeft. Volgens hen maakt Jezus zichzelf ongeloofwaardig door bij deze slechte mensen te gast te zijn. Maar het antwoord van Jezus is dat Hij als een soort dokter juist voor deze mensen gekomen is. Jezus heeft een zwak voor hen, want zij weten van zichzelf dat zij zondig zijn en dat zij hun levensstijl moeten veranderen. Daarom komen zij alsnog bij Jezus om van hun 'neen' een 'ja' te maken. Voor deze mensen die op hun foute schreden terugkeren kan men bij Jezus altijd een bijzondere barmhartigheid en zachtmoedigheid aantreffen. Wij herkennen deze ommekeer

in de persoon van de corrupte tollenaar Zacheüs en de slechte vrouw Maria Magdalena. Hun 'neen' werd een 'ja'. Verder denken wij aan de goede moordenaar die zijn 'neen' in een 'ja' veranderde en die, voordat hij eveneens aan het kruis stierf nog berouw betoonde over zijn levenswijze. Hij mocht de verlossende woorden vernemen: "Heden nog zult ge met Mij zijn in het paradijs."

"Wie heeft de wil van de vader volbracht?" zo vraagt Jezus ook ons vandaag. Het was voor de fine fleur van de Joden een pijnlijke vraag. De wereld wordt in hun ogen door Jezus op zijn kop gezet. Maar voor Jezus telt allereerst eenvoud en bescheidenheid. In het gezelschap van Zacheüs en Maria Magdalena zijn er tal van mensen te noemen die hun aanvankelijk neen in een ja veranderden. Laten wij oog voor hen hebben en God danken om hen.

geloofsbelijdenis

voorbede:

In Jezus wordt ons het goede voorbeeld gegeven. Laten wij ons vol vertrouwen wenden tot Hem:

-laten wij bidden dat allen die gedoopt zijn zich mogen toeleggen op een werkelijke naleving van het voorbeeld dat Jezus ons heeft gegeven: dat er geen scheiding mag zijn tussen ons woord en onze daad; dat wij bereid zijn om onze fouten te erkennen;

-laten wij bidden dat allen die hun ja-woord hebben gegeven in hun huwelijk, wijding of in hun gelofte daaraan hun leven lang trouw mogen zijn: dat zij zich in hun levenskeuze gelukkig mogen weten;

-laten wij bidden voor allen die in het leven gestruikeld zijn, voor allen die in gevangenschappen verblijven: dat zij de goede weg door het leven mogen terugvinden en dat wij hen daartoe de kans mogen geven;

-laten wij bidden voor de jongeren: dat zij idealistisch mogen zijn en blijven en dat zij de uitdaging aandurven om met Jezus mee te werken aan zijn koninklijke heerschappij in ons midden;

-laten wij bidden om een wereld van vrede: dat de tegenstellingen worden bijgelegd en dat er een eerlijke verdeling komt van de rijkdommen van deze wereld en de rijke landen niet leven ten koste van de armen;

-laten wij bidden voor onze parochies: bidden wij voor onze persoonlijke intenties en bidden wij ook voor elkaar. Bidden wij ook voor hen voor wie niemand ooit bidt. Wij bidden om genezing en kracht voor onze zieken, om troost voor de treurenden, om moed voor hen die moedeloos geworden zijn. om het eeuwig leven voor onze dierbare overledenen.

Heer, Gij kent ons beter dan wij onszelf kennen. Gij kent ons vallen en ons opstaan. Roep het beste wakker dat in ons leeft en genees ons van onze eigengereidheid en zondigheid. U zij lof en eer en dank in de eeuwen der eeuwen. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.509 (ZM:blz.229)

communietekst: AM:blz.509 (ZM:blz.229)

gebed na de communie: AM:blz.510 (ZM:blz.230)

gezangen en liederen: GR.blz.342; Laus Deo blz. A-1317

MAANDAG 28 SEPTEMBER 2026 IN DE ZESENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR VRIJE GEDACHTENIS VAN DE H.WENCESLAUS MARTELAAR rood

eerste lezing Job 1,6-22 (III,nr.301,blz.517)(WM:blz.1493)

tussenzang ps.17,1-3.6-7 (III,blz.519)(WM:blz.1494)

evangelie Lc.9,46-50 (III,nr.302,blz.520)(WM:blz.1494)

openingstekst:

De heilige Wenceslaus heeft tot de dood toe gestreden voor de wet van zijn God; de bedreigingen van

de zondaars heeft hij niet gevreesd, want hij stond onwankelbaar op een vaste rots.

AM:blz.1058 (WM:blz.509)

inleiding:

Koning Wenceslaus is de patroon van Bohemen en was koning van Bohemen in de 10^e eeuw. Hij leerde het christelijk geloof liefhebben door de grote toewijding aan Christus van zijn grootmoeder, de heilige Ludmilla. Zij werd echter vermoord doordat de moeder van Wenceslaus, na de dood van haar man een sterk antichristelijk beleid voerde in Bohemen. Wenceslaus zelf bevorderde het christelijk geloof sterk, nadat hij de troon had bestegen, onder andere door de bouw van kerken en kloosters en door het verdedigen van de rechten van de Kerk. Ook had hij een grote zorg voor de armen. Hij werd om politieke redenen vermoord door zijn broer die de troon van hem overnam. Opkomen voor de rechten van de kleinen en de Kerk, daartoe worden we als christenen uitgenodigd. Bidden we dat ook onze tijd leiders mag ontvangen die door hun leven getuigenis afleggen van Christus en de rechten van met name de zwaksten willen verdedigen.

gebed:

God, Gij hebt de heilige martelaar Wenceslaus bewogen om het Rijk der hemelen te verkiezen boven een rijk op aarde. Geef ons, op zijn voorbede, de genade onszelf te verloochenen en U met hart en ziel te volgen. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.924 (WM:blz.406)

bezinning:

Het is van groot belang voor ons mensen dat we een plek hebben waar we thuis zijn, waar we ons veilig voelen, gewaardeerd, waar we ons kunnen ontspannen, onszelf kunnen zijn maar ook waar we kunnen groeien, ons kunnen ontwikkelen. Zo'n plek kan een fysieke plek zijn, zoals een kamer, een huis, een klooster, een dorp of stad, een land of de wereld als geheel. Een kind dat zich onveilig voelt in een huiselijke situatie, bijvoorbeeld door de ruzies van de ouders of het geweld van broers of zussen, kan zich terugtrekken in zijn of haar kamer. Zo'n veilige plek of een omgeving waar we ons thuis voelen, kan ook een groep zijn. De eerstaangewezen plek om thuis te zijn is het gezin waarin we geboren worden en opgroeien. Maar dat kan later ook de familie zijn, de klas op school zijn, een vriendengroep. In het evangelie gaat het ook om een groep, de apostelen. De groepsvorming danken ze dus niet aan zichzelf, maar aan Jezus. Ze hebben zelf niet gekozen om bijeen te komen, maar Jezus heeft hen geroepen. Aanvankelijk krijgt iedereen dezelfde opdracht, maar gaandeweg wordt er een onderscheid gemaakt tussen de groepsleden. Petrus, Johannes en Jakobus worden meegenomen bij speciale gelegenheden zoals bij de genezing van het dochttertje van Jairus en bij de gedaanteverandering op de berg. Die indeling in drietal en de rest van de leerlingen heeft mogelijk de vraag doen opkomen "Wie van hen wel de grootste zou zijn?" Er groeit blijkbaar een behoefte om positie te bepalen in de groep, een verlangen naar rangorde. Als we bij een groep komen, een gezin, een klas, een gemeenschap, een arbeidsverband, een politieke partij of noem maar op, en men raakt een beetje gewend, thuis in de groep, aanvaard door de groepsleden, dan kan de vraag in het hart opkomen: welke plaats heb ik hier? En ook de vraag: kom ik wel voldoende tot mijn recht? Of de vraag: respecteren anderen wel mijn rechten? De leerlingen leggen de vraag over de rangorde in de groep niet aan Jezus voor. Jezus van zijn kant wacht de vraag niet af, maar antwoordt ongevraagd, door een teken en een woord. Het teken is het kind, dat Hij naast zich plaats en daarmee een plaats geeft die het in de toenmalige samenleving niet had. Jezus stelt het naast zich en daarmee op gelijk niveau als Hijzelf. En naast het teken een woord: een kind opnemen in Jezus' naam, staat gelijk aan het opnemen van Jezus, en Jezus opnemen betekent de Vader opnemen die Jezus gezonden heeft. In plaats van jezelf veiligstellen, zelf je positie verdedigen, leert Jezus zijn leerlingen om kleinen op te nemen. Jezus' aandacht gaat niet uit naar een plaats verwerven, maar anderen een plaats te geven. Niet zelf een thuis (een nest) nemen of willen bouwen maar anderen een thuis te geven. Strijden om plaatsen heeft dus geen plaats in Jezus' omgeving. Juist je eigen leven uit handen geven, jezelf

verloochen, je kruis nemen, dat is Jezus' leer én leefwijze. Hoe belangrijk is het dat wij een thuis hebben, een plek waar we ons veilig weten en gewaardeerd. Maar die plek maken we niet zelf en al zeker niet door anderen omlaag te duwen of uit te sluiten. Juist in het zelf klein durven zijn komen wij thuis en dat thuis is God die zelf klein is geworden als een Mensenkind. Als we dat thuis gevonden hebben kunnen wij aan de bekoring weerstaan om onszelf groot te maken ten koste van anderen. Ons thuis weten bij God betekent ons klein met de kleine Jezus kind weten en met Hem mensen samen brengen in Gods Naam. Dan kan Gods Rijk op aarde, zijn Kerk groeien in aantal en verbondenheid met God.

voorbede:

Op voorspraak van de heilige Wenceslaus bidden we tot God voor Kerk en wereld:

-voor de Kerk: dat haar herders ook in deze tijd wegen vinden om mensen te laten delen in de vreugde van Jezus' verlossingswerk;

-voor allen die in nood verkeren, vluchtelingen, slachtoffers van natuurrampen en eenzamen: dat zij de hulp mogen ondervinden van God en de naaste en dat hun nood gelenigd mag worden;

-voor ons hier bijeen: dat wij mogen groeien in geloof als leerlingen en dienaars van Christus, naar het voorbeeld van de heilige Maagd Maria;

-voor de overledenen: dat wij hen mogen weerzien bij de Vader.

God onze Vader, wil onze gebeden horen en verhoren, door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.1058 (WM:blz.509)

communietekst: AM:blz.1059 (WM:blz.509)

gebed na de communie: AM:blz.1059 (WM:blz.509)

DINSDAG 29 SEPTEMBER 2026 FEEST VAN DE HH. MICHAEL GABRIEL EN RAFAEL AARTSENGELEN wit

eerste lezing Dan.7,9-10.13-14 (IV,nr.100,blz.168)(WM:blz.1728)

of Apok.12,7-12a (IV,nr.101,blz.169)(WM:blz.1728)

tussenzang ps.138,1-5 (IV,blz.170)(WM:blz.1729)

evangelie Joh.1,47-51 (IV,nr.102,blz.170)(WM:blz.1729)

openingstekst: ps. 102, 20

Looft de Heer, al zijn Engelen, machtigen, uitvoerders van zijn woord, gehoorzaam aan al zijn bevelen.

AM:blz.925 (WM:blz.407)

inleiding:

Engelen zijn boodschappers namens God. Maar het hoort ook bij hun wezen om eeuwig de lof van God te bezingen. De profeet Jesaja zegt dat, als hij vertelt van zijn visioen van de hemel. Altijd door roepen de engelen daar God toe "heilig, heilig, heilig is de Heer van de legerscharen." Ook wij zijn geroepen God te loven. Door ons gebed en door ons gedrag. Voor die keren dat wij God te weinig hebben geëerd beginnen wij met een vraag om vergeving.

eer aan God in den hoge

gebed:

God, Gij ordent alles op wonderbare wijze: Gij geeft aan Engelen en mensen ieder een eigen taak. Wij bidden U: laat hen die in de hemel altijd voor U staan om U te dienen, ook bij ons op aarde zijn om ons leven te beschermen. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.925 (WM:blz.407)

bezinning:

De engelen zijn ons door God gegeven om ons te beschermen. De aartsengelen hebben daarbij een speciale taak. Michaël is degene die voor ons strijdt. Dat hoorden wij net in de tweede lezing (naar keuze). Het klinkt ook in het gebed dat velen nog kennen en dat bedoeld is om ons te helpen als wij bekoord worden tot zonde. Het begint met: "Heilige aartsengel Michaël, verdedig ons in de strijd, wees onze bescherming tegen de boosheid en de list van de duivel." Gabriël is degene die Gods boodschap brengt en vaak ook uitlegt. Hij is vooral bekend om de woorden die hij tot Maria spreekt: dat zij de moeder zal worden van Gods Zoon. Rafaël kennen we uit het boek Tobit. Daar treedt hij op als reisgezel en als genezer. Daarom wordt zijn hulp vaak gevraagd als mensen op reis gaan. En ook voor zieken. Dat God ons zulke machtige helpers geeft vertelt eens te meer hoeveel Hij van ons houdt. En hoe graag hij ons de voltooiing van de hemel ziet bereiken.

voorbede:

Laten wij nu, op voorspraak van de heilige aartsengelen bidden tot God:

-bidden wij voor allen die van de weg naar de hemel zijn afgedwaald: dat zij tot bekering komen en de weg naar de hemel hervinden;

-bidden wij om vrede: dat in oorlogsgebieden de wapens zwijgen en dat er hulp komt voor de velen die getroffen zijn door de ellende van de oorlog;

-bidden wij voor onze jeugd: dat zij het geloof goed meekrijgen en bewaren en dat zij de weg door het leven vinden die God voor hen heeft bedoeld;

-voor onze overledenen: dat zij met alle engelen en heiligen eeuwig Gods lof bezingen.

God, onze toevlucht en onze kracht, zie genadig neer op het gebed van uw volk en geef ons wat wij U vertrouwvol vragen. Door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.925 (WM:blz.408)

communietekst: AM:blz.925 (WM:blz.408)

gebed na de communie: AM:blz.926 (WM:blz.408)

WOENSDAG 30 SEPTEMBER 2026 IN DE ZESENTWINTIGSTE WEEK DOOR HET JAAR GEDACHTENIS VAN
DE H. HIERONYMUS PRIESTER EN KERKLERAAR WIT

eerste lezing Job 9,1-12,14-16 (III,nr.305,blz.524)(WM:blz.1498)

tussenzang ps.88,10b-15 (III,blz.525)(WM:blz.1499)

evangelie Lc.9,57-62 (III,nr.306,blz.526)(WM:blz.1499)

openingstekst: Joz.1,8

Het woord van God mag nooit van uw lippen wijken; ge moet het dag en nacht overwegen en alles wat er staat nauwkeurig volbrengen. Dan volgt gij het goede pad en hebt gij inzicht in uw levensweg.

AM:blz.926 (WM:blz.409)

inleiding:

"Het woord van God mag nooit van uw lippen wijken", dit openingsvers mag je misschien de wapenspreuk noemen van de heilige van vandaag: Hieronymus. Hij was misschien als geen andere kerkvader 'thuis' in de Heilige Schrift. Het was zijn verdienste dat de Bijbel vertaald werd in de toentertijd meest gebezigde taal in het westen: het latijn. Deze vertaling wordt de Vulgata genoemd. Veel belangrijker is zijn vermaning aan ons, gelovigen van deze tijd: "Wie de Heilige Schrift niet kent, kent Jezus Christus niet." Dat wij dus in navolging van de heilige Hieronymus tijd maken om het Woord van God tot ons te laten spreken.

gebed:

God, Gij hebt de heilige priester Hieronymus een innige liefde geschonken voor de heilige Schrift en hem daaruit doen leven. Wij vragen U: laat uw volk overvloedig voedsel vinden in uw Woord en er een bron van leven in ontdekken. Door onze Heer, Jezus Christus, uw Zoon...

AM:blz.927 (WM:blz.409)

bezinning:

Job getuigt in de eerste lezing van zijn vrees voor de Heer. Toch is die vreze Gods niet volledig zuiver en overeenkomstig de werkelijkheid. Job ziet zichzelf namelijk nog altijd als degene die in zijn recht staat. En zegt de Bijbel niet zelf: "Zelfs de rechtvaardige valt tot zevenmaal toe." Bovendien heeft Job de ervaring dat de Heer niet naar hem luistert, al is Job ervan overtuigd dat de Heer hem hoort. Daar staat het volgende Bijbels citaat tegenover: "God is lankmoedig en vol medelijden." Het einde van het boek Job openbaart ons dan ook dat God alom tegenwoordig was toen Job zijn beklag deed bij zijn vrienden. En uiteindelijk vertaalt God zijn alomtegenwoordigheid dan ook met ontferming en zegen. Een ding is zeker: Gods wegen zijn vaak niet onze wegen. Want zegt de Bijbel: "Wie kent de gedachten van God." Hij woont immers in het ontoegankelijk licht. Jezus toont ons in het evangelie hoe wij met deze, menselijk gesproken ontoegankelijke God op weg dienen te gaan. Jezus is, aldus het begin van deze perikoop onderweg. Hij is echter niet zomaar onderweg. In vers 51 van hetzelfde hoofdstuk wordt van dat 'onderweg zijn' het volgende gezegd: "Toen de dagen van zijn verheffing hun vervulling tegemoet gingen, aanvaardde Jezus vastberaden de reis naar Jeruzalem." Letterlijk staat er dat Hij zijn aangezicht vastberaden richtte op Jeruzalem. Men kan ook als volgt vertalen: Hij duwde met wilskracht zijn aangezicht in de richting van Jeruzalem. En wat ging Hij daar doen? Hij moest daar zijn waar de 'dagen van de vervulling van zijn verheffing' zich zouden voltrekken. En verheffing betekent hier zijn dood, verrijzenis en hemelvaart. En wie de Heer werkelijk wil volgen dient met Job eigen inzichten vaarwel te zeggen. Hij dient zich met Jezus volledig over te leveren om zich daarheen te begeven waarheen de Vader Jezus wil doen gaan. Maria en Jozef waren de eersten die deze moeilijke opgave volbrachten. Drie dagen en nachten zochten zij naar Jezus om Hem uiteindelijk daar te vinden waar Hij door God gevonden wilde worden. Vers 51 van dit hoofdstuk is de sleutel om de radicaliteit van de tekst van vandaag te kunnen plaatsen. Wij dienen met Paulus te gaan in de overtuiging: Ik kan het weliswaar niet, Jezus zal het echter in mij volbrengen.

voorbede:

Op voorspraak van de heilige Hieronymus willen wij nu vol vertrouwen onze voorbeden uitspreken:

-bidden wij voor allen die zich christen noemen: dat zij elke dag opnieuw tijd en ruimte maken voor Gods Woord;

-bidden wij voor de exegeten van onze tijd: dat het bovenal biddende wetenschappers van de Heilige Schrift mogen zijn;

-bidden wij dat velen in navolging van de heilige Hieronymus opnieuw smaak mogen ontwikkelen voor de weldaad van de stilte, daar waar God ons wil ontmoeten;

-bidden wij voor onze zieken, thuis, in het ziekenhuis of verpleegklinieken: bidden wij om genezing en kracht;

-bidden wij voor onze dierbare overledenen: dat zij God mogen zien.

Barmhartige God en Vader, verhoor onze gebeden en schenk ons de kracht om te leven als uw kinderen, door Christus onze Heer. Amen.

gebed over de gaven: AM:blz.927 (WM:blz.409)

communietekst: AM:blz.927 (WM:blz.410)

gebed na de communie: AM:blz.927 (WM:blz.410)